

2

μαης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Σήμερα, πιασμένοι στα γρανάζια του συστήματος, παρακολουθούμε με την ίδια αδιαφορία την παρελαση στην Κοκκίνη Πλατεία και τις αφορισμένες, από τους διαφορους γενικούς γραμματείς και φαρισάιους των Κομμάτων, συγκρουσεις λαού κι αστυνομίας στους δρόμους της Αθήνας, Μπαρτζελώνας η Ρωμής.

Σήμερα πρέπει να ξεπεράσουμε τον οικονομιστικό ορισμό του εργατή και να κατανοήσουμε ότι όλοι οι άνθρωποι οπουδήποτε και να βιώνουμε χρησιμοποιούμε σαν ειλώτες από το ίδιο και το αυτό σύστημα για να το υπηρετούμε και να το αναπαράγουμε.

Σήμερα παρα ποτε η εξέγερση είναι επιταχτική.

Ο χώρος που βιώνει η καθεμία κι ο καθένας μας μέσα στον καπιταλισμό, είτε είναι στο σπίτι, στο σχολείο, στο δρόμο, στη δουλιά η στο στρατό να γίνει το φυτώριο της καθημερινής αντίστασης και συνειδητοποίησης της απελευθέρωσης του ανθρώπου, της αλλαγής μέσα από την πραχτική. Δε θα υπορεσούμε να φτάσουμε στην κοινωνική επανάσταση αν με το "κοινωνική" εννοούμε όλους εκτός από μας τους ίδιους, αν δηλαδή δεν καταφερόμαστε να αλλάξουμε τους ιδιους τους εαυτούς μας, κι αν η επαναστατική πραχτική μας βρίσκεται έξω από μας, έξω από το χώρο που βιώνουμε.

Συντροφοί σκλαβοί στον κάθε είδους καπιταλισμό! Να τινάζουμε το σύστημα στο μυαλό μας για να καταφερόμαστε να το τινάζουμε και έξω από μας! Δεν πρέπει να επιβιώσει σε καμία προσωπικότητα, σε καμία λογική, σε κανένα συναίσθημα!

Ναι, δεν έχουμε ψευδαισθήσεις:

Η δύναμη είναι με δαυτούς, στη Βουλή η στην κεντρική επιτροπή και έξω από αυτήν, στον κάθε εξουσιαστή πολιτευτακία, στρατοκράτη, κομματικό, τεχνοκράτη, γραφειοκράτη, φασίστα η προοδευτικό κυβερνητογλυφτή, που εκπροσωπούν το Κεφάλαιο σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια κι ανταγωνιστική του ικανότητα σε κάθε γωνιά της γης. Αυτοί αποφασίζουν για το αν είμαστε λιγότερο η περισσότερο σκλαβοί, αν θα σκοτωθούμε για την πατρίδα και τα συμφέροντά τους, αν θα μας δολοφονούν μπροστά στις μηχανές, αν θα μας αποβλακωνουν στα σχολεία και στα εργοστάσια "εγκεφαλών"—τα Παν/μία αν πεθαίνουμε στην πείνα η στις φυλακές τους η στα στρατοπέδα τους—κι όλα γι' αυτούς. Ζούμε στο ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ σύστημα, μας κλεβουνε ζωή, αιώνες μας υποχρεώνουν να ανταγωνιζόμαστε, να φτωχαινουμε, να πλουτιζόμαστε, να ζούμε στη "φαντασία" της τηλεόρασης τους στα κουτία που μας πλασάρουν για σπιτία, ξένοι ανάμεσα σε ξένους, ποιος/α θα εξουσιάσει πιο πολύ, ποιος θα γίνει ο "καλύτερος" πατριάρχης, ποιος/α θα γίνει λιγότερο ειλώτας ανάμεσα στους ειλώτες.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ ΟΜΩΣ ΞΕΡΟΥΜΕ:

Τώρα η ελευθερία μας ΕΚΡΥΓΝΥΤΑΙ στο μυαλό μας· τώρα ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ την ελευθερία μας έξω από μας, στις κοινωνικές μας σχέσεις, στο να αποφασίζουμε συλλογικά για τους εαυτούς μας, για τη ζωή μας, εναντία στα κεντρά αποφασής κι εξουσίας, εναντία στους κλεφτές της ζωής, εναντία σ' όλους αυτούς που μας θέλουν μισθωτούς σκλαβούς κι αποβλακωμένους διανοούμενους,

εναντία στην πατριαρχία και σε κάθε είδους ιεραρχία, εναντία στο φάντασμα του παλιού εαυτού μας. Η εξέγερση είναι ευθύνη του κάθε καταπιεζομένου, εξέγερση με κάθε μέσο, από την άρνηση μέχρι την Απεργία από την Κατάληψη μέχρι τον Ενοπλο Αγώνα, όπως ευθύνη είναι η συμπαρασταση, η πληροφορηση κι η συνεχισή του αγώνα.

Σήμερα περισσότερο ποσα ποτε η "ηρωική εποχή" έχει περάσει. Η αναρχική ιδέα για να συνεχίσει να καίει κάτω από την τρεχούσα διεθνή κρατική τρομοκρατία δεν ζητάει ηρώες και μοντέλα γι' απομίμηση. Απαιτεί συνεπείς αγωνιστές που με ευθύνη θα παρουν πρωτοβουλίες σ' οποιαδήποτε οργανική δράση για να πετύχουμε την ποικιλομορφία στο στόχο της κοινωνικής επανάστασης.

Για να γίνει κάθε μέρα μια Πρωτομαγιά.

το ρηγμα

Το Ρηγμα είναι μια αναρχική περιοδική έκδοση που εκδίδεται από Έλληνες αναρχικούς που ζουν στη Βρετανία.

Βλέπουμε την έκδοση αυτή σαν ένα πρωταρχικό μέσο συντονισμού μας καθώς και διαδόσης του αναρχισμού. Η διαστρεβλωση στην έννοια του αναρχισμού που συνε- χεία προωθείται μέσα από τα κανάλια της αστικής τάξης και των "προοδευτικών" κομμάτων και παταξών μας "θεί και σ' αυτή την έκδοση. Δεν θέλουμε να επαναπαυόμαστε στα κείμενα των θεωρητικών του αναρχισμού μια και τα γεγονότα καθημερινά τα ξεπερνούν. Η ταύτιση συχνά είναι αιτία της οπισθοδρόμησης.

Παραλλήλα μ' αυτό το περι- οδικό ακολουθούμε και άλλες μορφές δράσης. Ο σκοπός της έκδοσης αυτής, όπως και κάθε άλλης μορφής δράσης, δεν είναι μόνιμος αλλά λήγει όταν τα λόγια μπουκνούν στη πράξη.

Η εκδοτική επιτροπή του Ρηγματος είναι κατά σειρά κάθε ομάδα πολλής ή συνολα ατόμων σε διάφορες πόλεις που συμμετέχουν σ' αυτή τη προσπάθεια.

Το Ρηγμα δε βγαίνει με σκοπό το κέρδος και μ' αυτή την έννοια δεν έχει τιμή μια και το μοναδικό οικονομικό πρόβλημα που μπαίνει είναι το τυπογραφικό κόστος. Παραπέρα η "τιμή" είναι συνάρτηση των οικονομικών δυνατοτήτων του καθένα. Πρωτί- να τονίσουμε ότι η ενίσχυση του περιοδικού είτε οικονομική είναι είτε με τη μορφή αρθρων, σχολίων, γραμμάτων και ειδήσεων είναι καθαρά πολιτική πράξη που ζητείται από αυτούς που ενδια- φερονται όπου και να βρίσκονται στον κόσμο.

Για επαφή, γραμματα για δημοσίευση και αρθρα γραφτε:
TO RIGMA,

c/o BLACK AND RED,
THE STUDENTS UNION,
THE UNIVERSITY
LEEDS LS2 9JT

ΦΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ενισχύσεις: £1630
Εσοδα και

Συνδρομές: £3455
(1ο Τευχος)

Ταχυδρομικά: £831

Ταμείο : £4254

Τυπογραφικά
(2ο Τευχος): £4150

Ταμείο : £104

ΑΡ. ΤΕΥΧΩΝ: 500
ΚΟΣΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥ: 12p ή 8fr

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ - μαης '68

Να μια καλή-κι ας ελπίσουμε συμβολική-συμπύκνωση. Ο Μας του '78 βρίσκεται το φοιτητοκοσμο της Ελλάδας στην κρίσιμωτε- ρη στιγμή της μέχρι τώρα ζωής του. Μετα από αποχή μηνών-οπώς συμβαίνει και για τους βοηθούς του πανεπιστημίου-αποκαλύπτεται πραγματικά η μιζερία των φοιτη- τικών κυκλών. Οντες και θύματα της καταστάσης την ανακαλύπτου- με και μεις.

Φοιτητές "οντες" βρισκόμαστε ζαφνικά με τα βραχία κατεβασμέ- να και τα χέρια μουδιασμένα καθώς τα βλέπουμε λυμένα από τα δεσμά των παροδοσιακών "μορφών παλιν" όπως λέγονται οι φοιτη- τικοί συλλογοί και οι γραφειο- κρατικές και ενσωματωμένες στο σύστημα οργανώσεις από τους ορθόδοξους κομμουνιστές μέχρι τους ταλαιπωρούς τροτσκιστές και μαοϊκούς.

Και τώρα ερχεται στο στόμα μας το ταλαιπωρημένο από το χέρι του Λένιν "τι να κάνουμε". Καθώς δε γεννηθήκαμε αντιεξου- σιαστές-παρ' ότι συμφωνώ με τις επιφυλάξεις σας για τον ορό, τον νοσησιμοποίηση με δικό μου σκεπτικό-αλλά "ανακαλυφθήκαμε" μέσα από την προσχτική μας και την πείρα μας βρισκόμαστε μπρος σε μια άλλη μιζερία στο είδος αλλά όχι και στην αθλιό- τητα. Αυτή του αντιεξουσιαστι- κού-αναρχικού αν θέλετε-χωρύν στην Ελλάδα.

Λογοί αρχικά περιβαλλόντο- λογικοί-απομονωση και διαστρε- βλωση από τους "εκτός"- καθώς τους βοηθάει η εσωτερική πια ανασφάλεια και προσωπική αδυνα- μία έχουν δημιουργήσει προσ- πίκια και συλλογικά "γκέτο" απ' όπου λίγοι δείχνουν τη διαίσθηση να ξεφυγούν.

Οι αποπειρές αυτές επαναστα- τικές διαφυγής έχουν περιοριστη- στη κυκλοφορία γραπτών πληρομο- ριακού υλικού-κυρίως μεταφρασε- ών-και μόν σ' αυτό. Οι αποπειρές "προπαγάνδας στην πράξη" έχουν πάντα το χαρακτήρα εκτόνωσης της καταπιεσμένης θέλησης για εκφράση και γι' αυτό δεν τις συμπεριλαμβανώ.

Έχοντας αυτά υπ' όψη ξεκίνα- με χωρίς καν "συντονιστική" οργάνωση και κοινό πιστεύω και με πλατφόρμα μόνο το μίνιμουμ κοινό θέλω για κατι διαφορετικό κατ' αρχή στα πανεπιστήμια.

Μια καλή ευκαιρία και όχι μόνο για μνημοσυνο μας προσφε- ρει ο Μας του '68.

Η πρώτη προπαθεία για ολοκληρωτική εξαίεση των αλλο- τρισμών και της φαινομενικο- τήτας. Έτσι ετοιμάζουμε μια σειρά εκθέσεις -με αρχή την Ια- τρική σχολή "μου"- που θα έχουν τον χαρακτήρα ερεθίσματος με την κατ' αρχήν πληροφόρηση που θα δίνουν.

Καθώς είμαστε αδυναμοί να προχωρήσουμε σε μια υποκείμενι- κη κριτική έκθεση των γεγονό- των του Μας θα περιοριστούμε σχετικά στον Μας όπως εμφανι- στήκε -δυστυχώς-. Θα προσπαθή- σουμε παντως να εκμεταλλευτού-

με το θεαματικό εστω ερεθίσμα με προσωπικές ή συλλογικές μπροσούρες, συζητήσεις και ότι άλλο πιστεύουμε ότι προσφέρεται.

Έτσι αφ' ενός πλησιάζουμε τους φοιτητές, απαραίτητη προϋ- ποθέση αν θέλουμε να δράσουμε σαν ενζύμα στις εξελίξεις της σημερινής κρίσης -καμία θέληση για ηγεμονίες, καθοδηγήσεις και λοιπές μαλακίες-. Αφ' ετέρου μέσα από την πρακτική μας γνω- ριζόμαστε εμείς πιο περα απ' όσο στις συζητήσεις και στις προσω- πικές σχέσεις.

Επεκτείνουμε δηλαδή την πληροφόρηση μας, απαραίτητη προϋπόθεση -ή πληροφόρηση- για αυθορμητή δράση ατομική και συλλογική.

γανθία

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ
SEINE-SAINTE-DENIS ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ
ΤΑ ΕΠΙΔΕΙΞΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗΣ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΙΑΣ ΣΤΟ
ΠΑΡΙΣΙ.

Ξεκινώντας από ένα ρεπορταζ για τις βιαιοτητές που ακολού- θησαν τη διαδήλωση της πρωτομα- ρτίας στο Παρίσι, και την κατάθεση "καποίτου νεαρού" για "παρονοσία αναρχικών" (Μοντ, 3/5/78), η Ανα- ρχική Ομάδα του SEINE-SAINTE- DENIS αφού υπενθυμίζει ότι η Αναρχική Ομοσπονδία είχε οργα- νώσει το πρωί της πρωτομαρτίας διαδήλωση που υπήρξε από την αρχή ως το τέλος ειρηνική" συμ- πληρώνει: "η Αναρχική Ομοσπονδία μην έχοντας καλέσει για διαδήλω- ση στις 14.00 η ώρα (για μας η διαδήλωση ήταν το πρωί), βλέπουμε καθώς πως η οργάνωση μας αρνήθηκε τη διάλυση της πορείας του απο- γεύματος.

... Η Αναρχική Ομοσπονδία αποτε- λείται από ένα πυκνό σύνολο ομάδων εργαζομένων που συνεργα- ζονται μεταξύ τους κι είναι ενω- μενοι σε βάσεις αυτονομίας και ομοσπονδικοποίησης. Διεκδικούμε και υποστηρίζουμε την κληρονομία του γαλλικού και παγκόσμιου αντιεξουσιαστικού σοσιαλισμού. Χτύπησε το σύστημα σ' όλα τα επι- πεδία, οικονομικό, μορφωτικό, κοι- νωνικό. Περισσότερο από μισό αιώ- να αρνιόμαστε και πολεμάμε όλες τις μορφές της τρομοκρατίας. Είμαστε κατά της ασκήσης βίας και πολλοί από μας εναντία σε : κάθε βία. Αρνιούμεστε κάθε ευθύνη οργάνωσης και συμμετοχής στις βιαιοτητές της Δευτέρας της Μας 1978.

... Πρέπει να προωθήσουμε την αυτονομία των εργαζομένων μέσα στα εργοστάσια, στις κοινότητες, στο περιθώριο των συνδικαλι- στικών επιτελείων και των πολι- τικών κομμάτων. Πιατί όχι σ' ένα πιθανό μελλοντικό αυτονομο συνδικατο; Ό,τι και να είναι οι βιαιοτητές της Δευτέρας ωφελήσαν την αυτονομία των εργαζομένων; Είμενοι νομίζουμε ότι βοηθήσε να θαφτούν οι ιδέες μας ακόμα περισ- σότερο κάτω από την ασφάλτο και κάτω από την αστική εξίσωση: Αναρχικός = βανδαλός = τρομοκράτης.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ

Το ναζιστικό κόμμα "Εθνικό Μετώπο" (NATIONAL FRONT) εμφανίζεται τα τελευταία 5 χρόνια ως μια αυξανόμενη δύναμη στην πολιτική ζωή της Βρετανίας. Κατά τις τελευταίες δημοτικές εκλογές, στη περιοχή του Λονδίνου πήρε περί τις 120.000 ψήφους. Στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές προκειται να βάλουν υποψηφιότητα 318 φασιστικά γουρουνιά-μέλη του Ε.Μ. Αυτό σημαίνει αυτομάτως δικαίωμα μετάδοσης της βρωμιόπροπαγάνδας τους από την Τ.Υ και το ραδιό. Εκμεταλλευόμενοι δε τα προβλήματα της ανεργίας, κακής κατοικίας, των περικοπών στη παιδεία και στις κοινωνικές υπηρεσίες οίχονται το φταίξιμο στους μαύρους μετανάστες αγνοώντας συστηματικά τα πραγματικά αίτια αυτών των προβλημάτων.

Οι φασιστικές ενεργειές του Ε.Μ. (επιθέσεις σε μαύρους, αριστερούς, κλπ) έδωσαν την

ωθήση, πριν 5 μήνες, στους αριστερούς της Βρετανίας (ίσως να σοβαρευτήκαν επιτέλους σκεπτόμενοι το παραδειγμα της Γερμανίας του '30) να οργανώθουν μπροστά σ' αυτό το κίνδυνο. Με πρωτοβουλία διαφόρων ατόμων (βουλευτές, διανοούμενοι, εργατές συνδικαλιστές, προπονητές ποδοσφαίρου, ηθοποιοί, δημοσιογράφοι, κλπ) φτιαχτηκε ο "Αντι ναζιστικός Συνασπισμός" ("ANTI-NAZI LEAGUE") στον οποίο αυτή τη στιγμή συμμετέχουν άτομα από διάφορες αριστερές οργανώσεις και κομμάτια, θρησκευτικές και κοινωνικές οργανώσεις, καθώς επίσης άτομα από εθνοτικούς και φοιτητικούς συλλόγους. Σαν κύριο και μοναδικό σκοπό ο ΑΣ έχει, σύμφωνα με την ιδρυτική του διακήρυξη, "Να κινητοποιήσει και να ενώσει όσους ζουν στη Βρετανία εναντίον των ενεργειών και της προπαγάνδας των φασιστών".

Προς το παρόν ο Α.Σ. τυπώσε και μοίρασε εκατομμύρια διαφωτιστικά φυλλάδια σχετικά με το τι είναι και τι πιστεύει το "Εθνικό Μετώπο" και οι αρχηγοί του και πραγματικά έχει γίνει πολύ καλή δουλειά σ' αυτόν τον τομέα. Επίσης, έχει οργανώσει πολλές αντιφασιστικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις στις διάφορες πόλεις της Βρετανίας με αποκορυφωμα αυτή την εκδήλωση στο Λονδίνο, πριν λίγες μέρες, όπου σ' ένα καρναβαλι μουσικής και χορού με συμμετοχή 80.000 αντιφασιστών ένα πράγμα φάνηκε, ότι: ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΦΥΛΗ ΥΠΑΡΧΕΙ, Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΛΗ.

Για όσους θέλουν να μάθουν περισσότερα ή να έρθουν σε επαφή με τον Α.Σ., η διεύθυνση είναι: ANTI-NAZI LEAGUE, 12, LITTLE NEWPORT ST. LONDON WC2

Όχι, δεν είναι φασίστας, είναι ένας από τους 14 αντιφασίστες που συλληφθηκαν στην αντιφασιστική συγκέντρωση στο Ληντς στις 22 Απριλίου.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

MAN

Δύο χρόνια μετά την εξέγερση του Μαη στην Γαλλία. Μέσα από τις λέξεις, τις εικόνες, τα συνθήματα, τη δράση ξεχύνεται η ζωή. Ζωή και όχι επιβίωση. Όμως τα ερωτήματα παραμένουν. Γιατί ξέσπασε τότε, γιατί δεν προχώρησε; Οι ειδικοί των ιστορικών αναλύσεων μπορούν να καθίσουν πίσω από τα γραφεία τους και να μας προσφέρουν τις βαθυστοχαστές αναλύσεις τους. Το μόνο που χρειαζόμαστε εμείς είναι να δούμε τα γεγονότα και να κάνουμε την δικιά μας ανάλυση, ειδικά μέσα από τις δικίες μας εμπειρίες.

Συνήθως οι περιγραφές των γεγονότων του Μαη δίνουν το κύριο βάρος στα γεγονότα της Σορβόνης. Η παρουσίαση που ακολουθεί περιλαμβάνει μόνο γεγονότα που συναντήσαμε μέσα σε εργοστάσια ή έχουν σχέση με την εξέγερση ανάμεσα στους εργάτες και στους αγρότες.

ΠΡΙΝ

Από την άνοιξη του '67 ένα κύμα απεργιών έχει ξεσπάσει. Το νέο στοιχείο είναι ότι ξεσπάνε ξαφνικά και έξω από τις εργατικές ενώσεις. Και ακόμα ότι συμμετέχουν μηχανικοί, τεχνικοί και "χαρτογιακάδες". Το χειμώνα του '67 η κυβέρνηση επιβάλλει νέους φόρους και ανιείται να δώσει αυξήσεις στους εργάτες των εθνικοποιημένων βιομηχανιών. Το γένημα του '68 καπου 500.000 είναι ανεργοί και το 10% του πληθυσμού με τα ανώτερα εισοδήματα κερδίζει 47 φορές περισσότερο από το 10% με τα χαμηλότερα εισοδήματα. Πάνω από 3.000.000 δουλεύουν 48 ώρες τη βδομάδα κερδίζοντας λιγότερο από 50 λίρες τον μήνα. Στη Καγιέν και στο Λε Μαν εργάτες συγκρούονται με την αστυνομία σε μια διαδήλωση εναντίον στην ανεργία.

Μάρτης 2

Η CGT (Γενική συνομοσπονδία εργατών, ελέγχεται από το Κ.Κ. Γαλλίας) και η CFDT (Γαλλική δημοκρατική συνομοσπονδία εργατών) αρνούνται τις αυξήσεις που προσφέρει η κυβέρνηση με την αιτιολογία ότι δεν καλύπτουν τη άνοδο του κόστους της ζωής.

Μάρτης 9: διαδηλώσεις εναντίον στη ανεργία στο Ναντ.

Μάρτης 13: Οδομαχίες στη Βρεττανία. Αγρότες ενωμένοι με εργάτες.

Μάρτης 29: Απεργία στα ναυπηγεία της Ρουέν.

Απρίλης 3: Ο Κλεμούν Φρανσουά, πρόεδρος της CGT προσθέτει την φωνή του στην εκστρατεία του ICF εναντίον στα αριστερά κινήματα αποκληρονομώντας την CFDT σαν "ψευτο επαναστατική οργάνωση".

ΑΠΡΙΛΗΣ 16: Στην απεργία της Πιερλίτ, στη Λυών συμμετέχουν τεχνικοί και χαρτογιακάδες. Απρίλης 24: Διαδηλώσεις στην Τουλόν, απεργεί η ομοσπονδία υφαντουργών και οι ταχυδρομικοί. Απρίλης 25: Διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα εναντίον στην ανεργία.

ΜΑΡΤΗΣ

1. Παραδοσιακή διαδήλωση του ΚΚΓ. Περιγράφεται χωρίς ενθουσιασμό. 2. Η εθνική ένωση πανεπιστημιακών δασκάλων κηρύσσει απεργία. 6. Απεργία στη SUB-AVIATION, στη Ναντή. Η CGDT υποστηρίζει τα σπουδαστικά αιτήματα, ενώ η CGT αρνείται.

8. Στη φοιτητική διαδήλωση στη Μαρσέιλ συμμετέχουν εργάτες σε μεγάλους αριθμούς. Διαδηλώσεις στη Ρεν, Λαριέν, Ναντή και Λε Μαν. Στη Ναντή γίνονται συζητήσεις πάνω στο συνδυασμό ενεργειών εργατών και φοιτητών. Η CGT ζητάει από την κυβέρνηση να ανοίξει τα πανεπιστήμια. Η CFDT δίνει πλήρη υποστήριξη στη φοιτητική ένωση.

9. Στη Κλερμόν-Φερράν γίνονται συναντήσεις φοιτητών με εργατικές ενώσεις. Στη Λυών κοινή διαδήλωση φοιτητών και εργατών. Οι τεχνικοί της ORTF (ραδιοφωνία-τηλεόραση) γιατί η ORTF δεν καλύπτει τις διαδηλώσεις. 10. Εργάτες και φοιτητές διαδηλώνουν ανάμεσα σε εργατικές περιοχές και γκέτο των μεταναστών. Περνάνε από την ORTF, νοσοκομεία, φυλάκες και καταλαμβάνουν την Σορβόνη και το LATIN QUARTER. Οι διαδηλωτές φτάνουν πάνω από 60 οδομαχία και συγκρούονται με τα CRS (αστυνομία διαδηλώσεων) που επιτίθενται με δακρυγόνα που χρησιμοποιήθηκαν στο Βιετνάμ. Εκκοντοβάδες κληρώνονται, εκκοντοβάδες συλλήψεις. Κηρύσσεται γενική απεργία για την Δευτέρα 13 Μαρτί. Δεν επιτρέπεται στην ORTF να κινηματογραφήσει τα γεγονότα. Δημοσιογράφοι του Ραβιό-Λουξεμβούργο κηρύσσονται από την αστυνομία.

11. Τα CRS χρησιμοποιούν τοξίνες χειροβομβίδες. Στη Ναντή φοιτητές και νεαροί εργάτες καταλαμβάνουν τις σιδηροδρομικές υπηρεσίες και το τμήμα Σιτιστηρών. Στη Λιλ 20.000 διαδηλώνουν υπέρ των φοιτητικών αιτημάτων σε μια διαδήλωση που άρχισε εναντίον στην ανεργία. 12. Οι τεχνικοί της ORTF απεργούν. 13. Γενική απεργία με απολυτή επιτυχία. Οι ηγέτες των εργατικών ενώσεων μένουν καταπληκτικοί. Μεγάλες διαδηλώσεις. Η CGT προσπαθεί να ξεχωρίσει τους εργάτες από τους φοιτητές αλλά αποτυγχάνει. Καπου 600.000 με 1.000.000 διαδηλώνουν στο Παρίσι. Στη κατεστραμμένη

Σορβόνη οργανώνονται επιτροπές δράσης για τον συντονισμό εργατών και φοιτητών. Οργανωτικές επιτυχίες με τα εργοστάσια της Σιτροέν Ρενώ, AIR-FRANCE και PARIGIAN UNDERGROUND. Η Σορβόνη ανοίγει στο λαό. Εργάτες πολιτορκούν τις νομαρχίες στη Ναντή και στο Λε Μαν. Οδομαχίες με την αστυνομία στο Κλερμόν-Φερράν.

14. Απεργούν τα νοσοκομεία και δημιουργούνται επιτροπές συντονισμού. Όλα τα πανεπιστήμια έχουν καταληφθεί. Στο εργοστάσιο της SUB-AVIATION στη Ναντή εργάτες καταλαμβάνουν τους τομείς τους και κλείδωνουν τον διευθυντή στο γραφείο του. Καλούν τους άλλους κλάδους της SUB-AV για συντονισμό μαζί με τους φοιτητές. Στη Ρουέν και Ελμπω κοινές διαδηλώσεις εργατών-φοιτητών. "Επιτροπές αντικειμενικότητας" από εργάτες και δημοσιογράφους στην ORTF.

15. Απεργίες και καταλήψεις σε ολόκληρη την χώρα. Οι εργάτες της Ρενώ στο SEINE-MARITIME καταλαμβάνουν το εργοστάσιο και έρχονται σε επαφή με τους άλλους κλάδους της Ρενώ. Μεχρι το απόγευμα έχουν καταληφθεί τα ναυπηγεία στο Μπορντό και η SUB-AVIATION στις Κάννες. Το ODBON, εθνικό θέατρο, καταλαμβάνεται από διαδηλωτές που το κινδυνεύουν ανοίχτο στον λαό. Η CGT; εκπληκτική από τα γεγονότα, προσπαθεί να μειώσει την απεργιακή κίνηση. Η CFDT και η CNJA (ένωση νέων αγρότων) δηλώνουν πλήρη υποστήριξη στο φοιτητικό κίνημα.

16. Χωρίς καμία ενθάρρυνση από τις εργατικές ενώσεις, το κύμα καταλήψεων εξαπλώνεται. Μεχρι το μεσημέρι όλα τα εργοστάσια της Ρενώ έχουν καταληφθεί, η Λοκλιντ στο BEAUVAIS, η SUBES στην Ορλεάνη η εταιρία διανομής εφημερίδων, η KLEBER-COLOMBES, η DRESSER-DUJA RHIN και τα ναυπηγεία κοντά στη Ρουέν. Το απόγευμα γίνεται συνάντηση εργατών-φοιτητών στη SUB-AVIATION και στη Ρενώ, όπου συζητούνται μελλοντικές ενέργειες και εργατικός έλεγχος. Οι εργάτες μεταλλών συνοδεύουν το απεργιακό κύμα, όπως και οι μεταλλωρύχοι στην Αλσατία και στις Άλπες, όπου καταλαμβάνουν τις στοές. Απεργίες για πρώτη φορά σε μικρές εταιρίες. Οι αεροπορικές συγκοινωνίες αναστατώνονται. Στα κατεστραμμένα πανεπιστήμια που δηλώνονται αυτονομία δουλεύουν επιτροπές δράσης εργατών και φοιτητών. Στα νοσοκομεία ανατρέπονται οι διοικήσεις επιτροπές και αρχίζουν συζητήσεις σπουδαστών, γιατρών και ασθένων. Στη CGT επικρατεί ενγύχου μια και φαίνεται να εχθ

χασαν τον έλεγχο στα περισσότερα εργοστάσια. Ο Μαρσάλ παίρνει σκληρή γραμμή εναντίον στους φοιτητές και τους αγεργούς.

17. Διακοπτονται οι αεροπορικές συγκοινωνίες. Ίσες καταλήψεις. Εργοστάσια ανοιγουν απο τους εργάτες για να επιτρεφουν στους κατοίκους της περιοχής να καλεσουν συγκεντρώσεις και να διασκεδασουν τα παιδιά. Το απογευμα ο Σέγκυ, γραμματέας της CGT, καλεί συνάντευση τυπου. Οι εφημερίδες δηλώνουν: Ο Σέγκυ αντικαθιστά την αστυνη και ψυχρή γλώσσα του εμπειρου διευθυντη. Η CFDT καλεί εξαπλωση του απεργιακου κινήματος. Δηλώνει οτι το κίνημα δεν είναι μεταδοτική αρρώστεια αλλά νσα συνειδηση. Οι οργανώσεις των αγροτων καλουν μαζική διαδήλωση για τις 24 Μαη. Στη Βρεττανη οι αγροτες καταλαμβάνουν τα αγροτικά καταστήματα και φάρμες. Οι φοιτητες, αγνοώντας τις απειλές της CGT αρχίζουν την μεγάλη πορεία απο το Παρίσι στο εργοστάσιο της Ρενω, όπου παρα τις προσπάθειες της CGT να τους κρατήσει χωριστά, εργάτες και φοιτητες αμειγρουν. Παρομοια γεγονότα συμβαινουν σε ολη την χώρα. Δημιουργουνται κοινες επιτροπες δράσης και εθνικες επιτροπες δράσης για να συντονισουν τις δραστηριοτητες. Πολλα θέματα καταλαμβάνονται απο τους ηθοποιους που τα ανοιγουν στο λαο για να συζητησουν τον ρολο της τεχνης.

18. Διδημοκρατικές και αεροπορικές συγκοινωνίες παραλυνουν. Καταλαμβάνονται σταθμοί λεωφορειων, τραινων, ταχυδρομεια. Η CFDT δηλώνει οτι η βιομηχανία πρέπει να δημοκρατικοποιηθ η οπως οι φοιτητες εκδημοκρατίζουν τα πανεπιστήμια. Η CGT το αρνιεται και προτεινει μονο ποσοτικά αιτήματα. Κολληστικιστική οργανωση εργασίας προτεινεται στα νοσοκομεια. Θεατρο παιζουν στα εργοστάσια. Στην CGT οι δημοσιογράφοι παίρνουν τον έλεγχο των ειδήσεων.

19. Η απεργία καλυπτει όλες τις μεταφορες, τις εθνικοποιημένες βιομηχανίες, τις μεταλλοβιομηχανίες, τραπέζες, δημόσιες υπηρεσίες. Οι επιτροπες δράσης οργανωνονται σε ομοσπονδία. Η κυβερνηση προσβει την οργανωση των CDR (επιτροπες για την προστασία της δημοκρατίας).

20. Ανακοινωση της κυβερνησης για δημοψήφισμα στο θέμα της "ουμετοχης" αγνοείται. Η απεργία εξαπλωνεται στη Μισλεν και στην Πεζω για πρώτη φορά στην ιστορία τους. Ολική απεργία στα λιμάνια, τα ορυχεία και τα σουπερ-μάρκετ. Οι εργάτες της Ρενω ζητανε την ανατροπή της κυβερνησης. Ο προεδρος της CFDT δηλώνει οτι οι εργάτες και οι αγροτες είναι ενωμένοι στον αγωνα για έλεγχο και δεν εχουν απαιτησεις για ωμμι και βούτυρο. "Είμαστε με τους φοιτητες γιατί παλευουμε στον ίδιο αγωνα εναντια σε καταπιεστικά ιδρύματα". Ο Σέγκυ δηλώνει οτι δεν τον απασχολουν διαφορες ιδέες, οπως εργατικός έλεγχος, αλλαγή της κοινωνίας και άλλες εφευρεσεις. Στο ραδιοφωνο δηλώνει: "Το να παμε στον αγωνα

μεχρι τελος σημαίνει γενική ανοδο μισθων, εξασφαλισμένη απασχοληση, συνταξη νωριτερα, μειωση στις εργασίμες ωρες και προστασία και επεχταση των δικαιωμάτων των εργατικών ενώσεων στο εργοστάσιο. Αλλα οι τεχνικοί της CGT και της ενωσης που προσκειται στο Σοσιαλιστικό κομμα δηλώνουν υποστηριξη στα αιτήματα εργατων-φοιτητων. Η αγροτική ενωση επιτιθέται στην εννοια μιας οικονομίας που βασίζεται στο κερδος και ζητα καταλήψη όλων των μεγάλων κτημάτων. Τα CDR τρομοκρατουν τους μεταναστες που φευγουν σε μεγάλους αριθμούς.

21. Περίπου 10.000.000 απεργουν. Συζητήσεις στα εργοστάσια γυρω απο την διαχειρηση της βιομηχανίας και της κοινωνίας. Οι εργάτες ζητανε σταματημα των πυρηνικών δοκιμών. Οι ατομικοί σταθμοί εχουν παραλάβει. Τεχνικοί και μηχανικοί καταλαμβάνουν το διοικητικό κτιριο της ομοσπονδίας διοικητικών υπαλλήλων που προσκειται στην κυβέρνηση. Το ίδιο συμβαινει στην ενωση βιομηχανων. Τοπικες αγροτικές οργανώσεις αρχίζουν καταλήψεις πριν απο την εθνική απεργία. Δικαστες οργανωνονται σε ενωση συζητώντας την δημιουργία ανεξαρτητου δικαστικού σφατος.

22. Στη Βουλη μομφη εναντια στην κυβέρνηση δεν συγκεντρώνει αρκετους ψηφους. Η CGT χαρακτηρίζει προδοκατία την συγκεντρωση εναντι στην αποφαση της κυβερνησης να απαγορεψει την εισοδο του Κον-Πρετιτ. Οι CGT και CFDT δηλώνουν προθυμία να διαπραγματευθουν με την κυβέρνηση για επεχταση των δικαιωμάτων των εργατικών ενώσεων. Ταυτοχρονα η CFDT ζηταει το τελος της καπιταλιστικής κοινωνίας.

23. Η CFDT αρνιεται να παρει μέρος σε διαδηλώσεις όταν η αστυνομία επιτιθέται σε εργάτες και φοιτητες στο Καρτιε Λατεν. Η CGT διασπαιται όταν στελεχη της παραιτουνται κατακρινοντας την απροθυμία της να προχωρήσει περα απο οικονομικά αιτήματα. CFDT και CGT κανουν κοινή συσκεψη και μελη της πρώτης κατακρινουν την υποχώρηση της ενωσης τους.

24. Οδομαχίες στο Παρίσι. Οι εργάτες φωνάζουν "οι δρομοι είναι δικοι μας". Στη Λυών, Στρασβουργο, Μπορντο και Λανθ εργάτες, αγροτες και φοιτητες συγκρονουνται με την αστυνομία. Οι διαδηλωτες κυριευσουν την λανθη. Τεραστια αγροτικά συλλαλητήρια. Οι εργάτες στις εφημερίδες αρνουνται να τις τυπώσουν αν δεν διορθωθουν παραπλάνητικες ειδήσεις.

25. Οι οδομαχίες συνεχίζονται. Σκατοντάδες τραυματίες. Οι ηγέτες των εργατικών ενώσεων συναντανειον Πομπιντου και εκπροσωπους της εργοδοσίας. Στις 3 το μεσημερι συμφωναν σε γενικές γραμμες. Διαπραγματευσεις σε κάθε τομεα θα αρχισουν την ίδια μερα.

26. Οι διαπραγματευσεις κυβερνησης-εργοδοσίας-εργατικών ενώσεων συνεχίζονται.

27. Μετα απο 25 ωρες διαπραγματευσεω πετυχεναται συμφωνία για 10% αυξήσεις και μικρες άλλες παραχωρήσεις. Η CGT δηλώνει οτι βρέθηκε η λύση. Στα εργοστάσια οι εργάτες απορριπτουν την συμφωνία. Ζητανε καταρρευση της κυβερνησης. Τελικά η

Συντροφοι, φαινεται οτι εχετε σταματήσει να δουλεύετε.

Ναι. Ναι. Ναι.

Αν εχετε κατεβει σε απεργία, αυτο σημαίνει οτι εχετε μερίνα αιτήματα. Δεν είναι ο ευρωβουλευ και καν δεν ηρθε να κρυφτεί τίποτα απο ΜΒΑ!

Οι κίεδοι και συνάδελφοι, θέλετε αυτην, νταζή; Αυτο δεν είναι; νταζή;

Η ελαστική δουλειά, η ου διακοπή; Θα πρέπει να κανω την κυβέρνηση και τους ιδιοκτητες να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Μιλώτε στον απεργωτο και, που και γιατί, εγ ηρωι μιλάω!

Θεοκυφοι, παλιοι ηρωεσταδοι! Θα μου πτε τελικά διατι απηργήτε; ή εχετε μου ή οντε στο τιάσλο!

Θελουμε επανάσταση!

Επανάσταση! Τρολλοι εισατέ; η κυβέρνηση και οι ιδιοκτητες ποτε διντα το εντρεφω αυτο.

WOLINSKI

CFDT δεν υπογραφει την συμφωνία. Η απεργία επεκτείνεται στο φωταεριο. Τα CDR διανεμουν ολλα και τρομοκρατουνε εργάτες.

28. Οι διαπραγματευσεις συνεχίζονται η Καγιεν ακοοβεται στη Γκρενομπλ συνεχίζονται οι συζητήσεις εργατων φοιτητων πανω στην τοπική αυτονομία. Στο εργοστάσιο της CFDT στη Βρεστη οι εργάτες αρχίζουν να μετατρέπουν την απεργιακή επιτροπή σε επιτροπή διαχρησεως που θα λειτουργεί στο εργοστάσιο. Αυτο συνεβηκε μονο σε λιγα εργοστάσια. Η κίνησις δεν διαδόθηκε.

29. Το απεργιακο κίνημα εχει φθασει στο ζενιθ. Οι απεργοι περιμενουν κατι για να φερει ενα βημα περα απο τις καταλήψεις εργοστασιων. Η CGT αποφασιζει οτι το κίνημα πρέπει να σταματησει. Προσβαει να παρει τον έλεγχο διοχετευοντας την δράση σε παραδοσιακες εκδηλώσεις. Η CFDT δεν εχει τα μεσα να προωθήσει το κί-

(συνεχεια στη σελ. 13)

ΕΚΔΟΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ελπίζουμε ότι θα είναι χρήσιμο να μοιραστούμε μαζί σας την εμπειρία μας από την έκδοση του ΡΗΓΜΑΤΟΣ, ίσως κάποιοι από σας θελήσουν καποτε να βγάλουν ένα περιοδικό ή εφημερίδα.

Ενας επαγγελματίας είναι πιθανόν να ευρίσκει αρκετά λαθη, εμείς όμως προσπαθήσαμε, αρχίζοντας σχεδόν από το τίποτα, με ελαχίστες ή καθόλου προηγούμενες εμπειρίες.

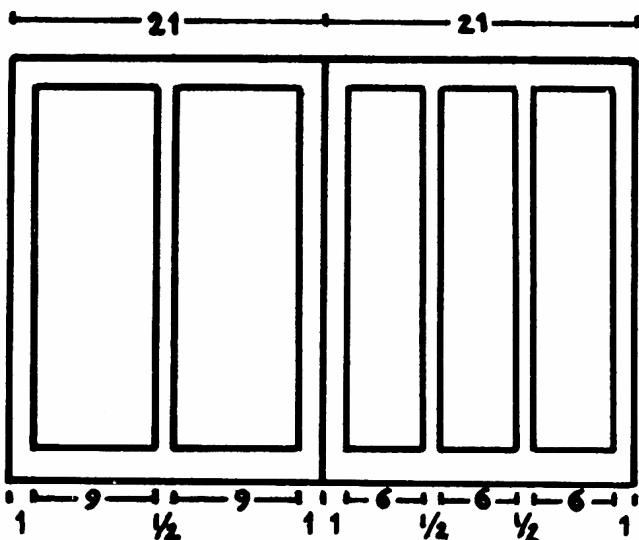
Γραφούμε παρακάτω τα βήματα που ακολουθούμε, απλά και στατικά και χωρίς περιττές θεωρητικολογίες ώστε να μπορεί να χρησιμεύσει στον καθένα. Τα λαθη μας, μας μαθαίνουν πως να τ' αποφεύγουμε την επομένη φορά, γι' αυτό δεν τα παίρνουμε κατακαρδιά.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

Γραφομηχανή, μολυβί, μαυροί μαρκαδοροί (λεπτός και χοντρός), χάρακας, φαλλίδι, χαρτί για τα λαθη στην γραφομηχανή, LETRASET (προεραϊτικά), κολλά στικ. Το σπουδαιότερο: κεφί για δουλειά και φαντασία.

Τα παρακάτω βήματα αναφέρονται στην εκτύπωση με λιθογραφία (οφσέτ).

1. Συγκεντρώνουμε την υλή (άρθρα, σχολία, σκίτσα, φωτογραφίες κλπ).
2. Αποφασίζουμε για το μέγεθος και το σχήμα του περιοδικού (αναλόγα με την μηχανή που θα τπωθή και την χώρα που είμαστε, επειδή το χαρτί από χώρα σε χώρα ίσως έχει διαφορετικές διαστάσεις).
3. Αποφασίζουμε πόσες στήλες θα μουν σε μια σελίδα, συνήθως 2 ή 3. Αν το πλάτος της σελίδας είναι 21εκ. (όπως στο ΡΗΓΜΑ), αφηνουμε περιθώριο τουλάχιστον 1εκ. δεξιά και αριστερά και 0,5 εκ. ανάμεσα στις στήλες. Μετα υπολογίζουμε το πλάτος της στήλης.
π.χ. αν θέλουμε 3 στήλες:
περιθώριο δεξιά και αριστερά $1+1=2$ εκ.
περιθώριο ανάμεσα στις στήλες $2 \times 0,5 = 1$ εκ.
Σύνολο περιθωρίων 3εκ.
πλάτος σελίδας μείον σύνολο περιθωρίων $21-3=18$ εκ.
διαίρουμε με τον αριθμό των στηλών:
 $18:3=6$ εκ. κάθε στήλη

Το αποτέλεσμα δείχνει το πλάτος της στήλης τυπωμένης. Για να γλυτώσουμε χώρο και χρήματα, μπορούμε να μικρύνουμε τις διαστάσεις της στήλης (σε φωτοτυπικό μηχανήμα), έτσι όταν γραφούμε το κείμενο στην γραφομηχανή το πλάτος πρέπει να είναι αντιστρόφως αναλόγο με την μικρύνση.

4. Αν δεν υπάρχει πιθανότητα να χρησιμοποιηθεί ηλεκτρική γραφομηχανή (μην ξεχναμε ότι μια ηλ. γρ. με λατινικά γράμματα με "μπαλλακι του γκολφ" -όπως IBM- μετατρέπεται ευκολά σε ελληνική αν αντικαταστήσουμε το μπαλλακι με ελληνικό) δακτυλογραφούμε στην κοινή. Πρέπει να προσεχουμε:

- A. Η ταινία να είναι καινούργια για να βγαίνουν τα γράμματα μαυρά. Αν δεν βρούμε καλή ταινία (κορδελλα), βάζουμε ένα μαυρο καρμπόν πάνω στο χαρτί και δακτυλογραφούμε κατευθείαν πάνω στο καρμπόν.
- B. Αν τα γράμματα που έχουν κυκλούς βγαίνουν μουντζουρωμένα (π.χ. δ, β, ρ) τα καθαρίζουμε με μια οδοντογλυφίδα μέχρι να γραφουν καθαρά.

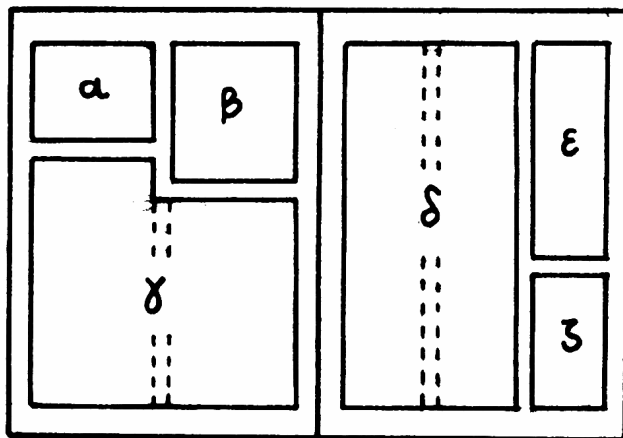
5. Δακτυλογραφούμε τα κείμενα (πάντα από την μία μεριά της σελίδας) προσεχοντας να μην περνάμε το πλάτος της στήλης που θέλουμε (βλεπε 3).

6. Όταν τελειώσουμε την δακτυλογραφήση (και κανούμε τις μικρύνσεις-αν θέλουμε), αποφασίζουμε την σειρά που τα διάφορα κείμενα θα μουνε. Προσεχουμε να υπάρχει ποικιλία και εναλλαγή για να διαβάζεται το περιοδικό πιο ευχαρίστα και ευκολά.

Γραφουμε τους τίτλους, είτε με LETRASET, είτε με το χέρι, σε ξεχωριστό χαρτί από αυτό που γραψαμε τα αντιστοιχα κείμενα.

7. Τώρα, ζεροντας περιπου τον χώρο που θα πιασουν τα κείμενα και το υπολοιπο υλικό (π.χ. σκίτσα, τίτλοι) μπορούμε να υπολογίσουμε που ακριβώς θα μουν στο περιοδικό.

Φιαχνουμε ένα τευχος με λευκες σελιδες, στο ιδιο μεγεθος με το περιοδικό μας, που περιεχει τοσες σελιδες οσες προβλεπουμε (π.χ. 16, 20, 24 κλπ). Σε καθε σελίδα, κανουμε ένα πλαίσιο με μολυβί για καθε διαφορετικό κείμενο ή σκίτσο, όπως στο ακολουθο σχεδίο (εχοντας υπ' όψη και το σχ. του 9).

Γραφουμε το υλικό που αντιστοιχεί σε καθε πλαίσιο, π.χ.: α. υπολοιπο κειμενου προηγουμενης σελιδας, β. σκίτσο, γ. κείμενο, δ. κείμενο, ε. σχολία, ζ. σκίτσο.

Έτσι βλέπουμε αν ο αριθμός των σελίδων που υπολογίσαμε αρχικά ήταν σωστός, διαφορετικά:

- A. Προσθετουμε ή αφαιρουμε σελιδες
- B. Προσθετουμε ή αφαιρουμε υλικό
- Γ. Στριμωχνουμε (αν γίνεται) ή αραιωνουμε το υλικό.

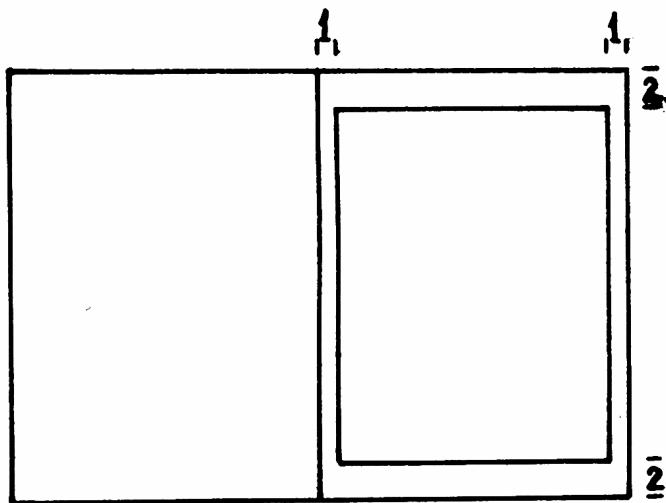
Επίσης βλέπουμε λίγο-πολύ πως θα είναι το περιοδικό τελειωμένο. Μπορούμε (αν θέλουμε) να αλλάξουμε την σειρά των κειμενων ή να κανουμε κάποια άλλη αλλαγή.

μερικές πρακτικές συμβουλές

8. Αν το περιοδικό αποτελείται από φύλλα διπλωμένα στα δυο, όπως στο ΡΗΓΜΑ, μην ξεχνάμε ότι κάθε φύλλο περιέχει 4 σελίδες, 2 από την μια μεριά και 2 από την άλλη. Έτσι το τεύχος πρέπει να έχει αριθμό σελίδων πολλαπλασίου του 4 (16, 20, 24, 28 κλπ).

9. Προμηθευόμαστε φύλλα διπλού μεγέθους απ'ότι το περιοδικό μας και τραβάμε μια ελαφριά γραμμή με μολύβι ακριβώς στη μέση κάθε φύλλου. Οι δυο χώροι που δημιουργούνται αντιστοιχούν σε δυο απεναντι σελίδες.

Κάνουμε ένα πλαίσιο (πάλι με μολύβι) σε κάθε σελίδα αφήνοντας περιθώριο τουλάχιστον από 2εκ. πάνω και κάτω και τουλάχιστον από 1εκ. δεξιά και αριστερά, όπως στο σχέδιο.

Μεσα σε κάθε πλαίσιο θα μπη το υλικό που έχουμε για τυπώμα.

Κάνουμε πλαίσια σε τόσα φύλλα όσα είναι οι μισές σελίδες του περιοδικού μας, πάντα από την μία όψη.

Αριθμίζουμε με μολύβι τις σελίδες -οι μόνοι αριθμοί πάντα δεξιά και οι ζυγοί αριστερά- όπως στο σχέδιο (αν έχουμε 16 σελίδες).

Κρατάμε τα φύλλα ανοιχτά και επίπεδα (αδιπλωτά και ατσαλακωτά).

16	1	2	15	14	3
4	13	12	5	6	11
10	7	8	9		

10. Έχοντας σαν οδηγό το τεύχος που ήδη φιαξάμε (βλέπε 7), αρχίζουμε την σελιδοποίηση πάνω στα φύλλα που ετοιμάσαμε (βλέπε 9).

Κοβούμε με φαλίδι (σχεδόν συριζα) όλες τις στήλες με προσοχή ώστε να μην καταστρέφονται τα γραμμάτια.

Αρχίζοντας πάντα από το αριστερό μέρος κάθε σελίδας κολλάμε τα κείμενα και ότι άλλο υλικό έχουμε, χρησιμοποιώντας κολλά στικ. Μην ξεχνάμε να αφήνουμε περιθώριο ανάμεσα σε κάθε δυο στήλες (τουλάχιστον 1/2εκ.) και ανάμεσα σε εταιροειδές υλικό (π.χ. κείμενο και φωτογραφία).

11. Όταν τελειώσει η σελιδοποίηση αριθμίζουμε με μαυρο μαρκαδόρο ή λετράσετ τις σελίδες, συνηθώς στην πάνω μεριά στην μέση ή στην γωνία.

Επίσης με μαρκαδόρο, λεπτό ή χοντρό ανάλογα, μπορούμε να κάνουμε πλαίσια γύρω από τα κείμενα, τα σκίτσα, να υπογραμμίσουμε κατι κλπ.

Σβήνουμε τις γραμμές που προηγούμενα (βλέπε 9) κάναμε με μολύβι και βεβαιωνόμαστε ότι ολό το υλικό είναι καλά κολλημένο. Προσεχούμε να μείνουν τα φύλλα επίπεδα, αδιπλωτά και καθαρά.

12. Τώρα το περιοδικό είναι έτοιμο για τυπώμα.

Δίνουμε τα φύλλα με την σελιδοποίηση στο τυπογραφείο όπου βγαίνουν οι τσιγκοί (PLATES) και ακολουθεί το τυπώμα. Αντί για μεταλλικά PLATES που συνηθώς χρησιμοποιούνται, μπορούμε να ζητήσουμε χαρτίνα που είναι φτηνότερα (στην περίπτωση που τυπώνουμε λίγες εκατοντάδες κοπίες).

13. Όταν παραλάβουμε τα φύλλα τυπωμένα, τα διπλώνουμε στην μέση ακριβώς και βάζουμε το ένα μέσα στο άλλο, σύμφωνα με την αριθμηση, για να φιαξούμε κάθε τεύχος.

Ακριβώς οι παραπάνω οδηγίες ακολουθούνται αν το περιοδικό βγη σε φωτοτυπίες. Σιγουρευτείτε για το μέγεθος του φωτοτυπικού μηχανήματος.

Αν το περιοδικό θα βγη σε πολυγραφο, τα κείμενα δακτυλογραφούνται πάνω σε ειδικές μεμβράνες (STENCILS), επίσης πάνω στην μεμβράνη χαραζονται με το χέρι οι τίτλοι και τα σκίτσα.

Μερικές τελευταίες συμβουλές αν το περιοδικό δοθεί σε τυπογραφείο:

Βρίσκουμε που τυπώνονται παρομοίου τύπου περιοδικά ή εφημερίδες. Είναι ευκολότερο να συνεργαστούμε με κάποιο τυπογραφο που ήδη κάνει παρομοίες δουλειές.

Κοιτάμε μήπως υπάρχουν ευκολίες τυπογραφείου στην τοπική κοινότητα που βρίσκομαστε, ή στην φοιτητική ένωση του πανεπιστημίου (πολυτεχνείου, κολλεγίου) μας. Συνήθως, εκεί κάνουν την ίδια δουλειά πολύ φτηνότερα.

Είναι σημαντικό ο τυπογραφός που θα βρούμε να είναι κάποιος που ευκόλα να μπορούμε να ερχομαστε σε επαφή με εμπιστοσύνη.

Αν υπάρχει εκλογή για περισσότερα από ένα τυπογραφεία, παίρνουμε προσφορές από 2-3 και συνεργαζόμαστε με εκείνο που κάνει την καλύτερη δουλειά με τα λιγότερα χρήματα.

Ρωτάμε τον τυπογραφο, πόσο μας χρεώνει την δουλειά του και πόσο τα υλικά (χαρτί και PLATES). Αν μπορούμε να βρούμε τα υλικά φτηνότερα τα αγοράζουμε και του τα δίνουμε, έτσι γλυτώνουμε μερικά χρήματα.

ΚΕΝΤΡΟ

και περιφέρεια

Πριν από λίγους μήνες ο κομμουνισμός εκπροσώπος της Σοβιετικής Ένωσης στον ΟΗΕ κ. Μαλικ έδηλωσε επί λέξει τα εξής: "Δεν θα δεχτούμε ποτέ ούτε στη θεωρία ούτε στη πράξη το χωρισμό του κόσμου σε χώρες πλούσιες και σε χώρες φτωχές, σε χώρες του βορά και σε χώρες του νότου, αναπτυγμένες και υπανάπτυκτες, γιατί ο χωρισμός αυτός βάνει στην ίδια μοίρα τα σοσιαλιστικά κράτη με τα κεφαλαιοκρατικά." (Καί το αναλόγο υποστηρίζει και ο Ριζοσπάστης, όργα νο του ΚΚΕ με άρθρο του στις 13.7.75 που έχει τον τίτλο: "Ανεπιτρέπτη η ταύτιση της ΕΣΣΔ με τις ΗΠΑ").

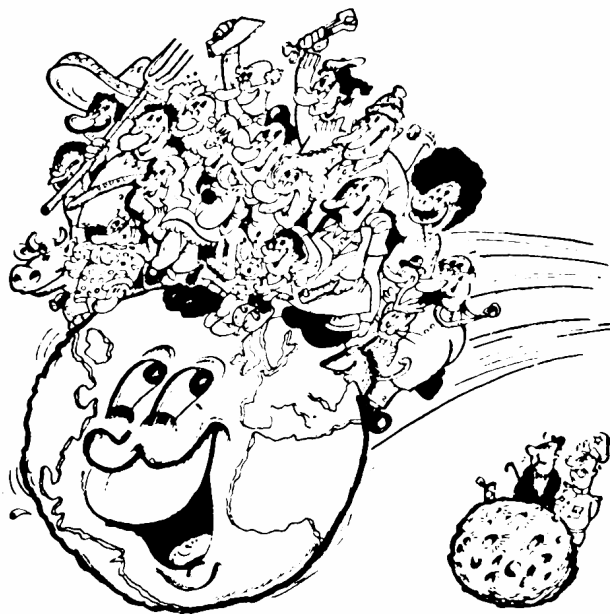
Πρέπει να σημειώσουμε ότι η δήλωση αυτή δεν γίνεται για πρώτη φορά. Παρόμοιες δηλώσεις έγιναν πολύ συχνά σε κάθε ευκαιρία από τη σύσταση του Σοβιετικού κράτους το 1918. Εκείνο όμως που είναι χαρακτηριστικό στη προκείμενη περίπτωση είναι ο κατηγορηματικός και ο αυταρχικός θα έλεγε κανείς τρόπος με τον οποίο εκφράστηκε ο ομιλητής από το βήμα της καθ' όλα αστικής παγκόσμιας οργάνωσης. Και είναι ακριβώς η κατηγορηματικότητα και η αυταρχικότητα αυτή που μας κάνει και μας σήμερα να εξετάσουμε ποια είναι η παραπάνω θεωρία, του χωρισμού του κόσμου σε χώρες αναπτυγμένες ή υπανάπτυκτες, και πως η σοβιετικοί αρχόντες αντιλαμβάνονται την παγκόσμια κοινωνική οικονομική και πολιτική κατάσταση.

Πιστεύουμε ότι η συντομή προσεκτική και αντικειμενική αυτή εξέταση είναι για μας αναγκαία για δυο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι η εκτίμηση που θα κάνουμε πάνω στη διεθνή κατάσταση που οπωσδήποτε σαν εργαζόμενοι μέλη της παγκόσμιας κοινωνίας μας ενδιαφέρει άμεσα, και ο δεύτερος λόγος είναι να προβληματίσουμε πάνω στο ρόλο και την μακροπρόσηψη πολιτική του ΚΚΕ.

Η θεωρία που προκαλεί τον ερεθισμό των εκπροσώπων του σοβιετικού κράτους είναι η θεωρία της ανίσης συναλλαγής. Είναι μια θεωρία που έχει τριτοκοσμική προέλευση, και μέχρι πρόσφατα υποστηριχτήκε θερμά για λόγους ταχτικές από τους κινεζούς κομμουνιστές. Οι πιο γνωστοί εκφραστές της είναι ο γνωστός μας Αιγύπτιος Σεμίρ Αμίν και ο Αργεντίνης. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή ο κόσμος δεν είναι χωρισμένος σε τρία στρατόπεδα (ΒΛΟC) το κομμουνιστικό, το κεφαλαιοκρατικό, και το στρατόπεδο του τρίτου κόσμου, αλλά είναι χωρισμένες σε δυο κατηγορίες. Η μία κατηγορία είναι οι βιομηχανικές και αναπτυγμένες χώρες όπως η Β.Αμερική, η Ρωσία, η Β.Ευρώπη, η Αυστραλία και η Ιαπωνία και η άλλη κατηγορία είναι οι υπανάπτυκτες χώρες όπως η Ελλάδα, η Βουλγαρία, η Λατινική

Αμερική, η Αφρική, το Βιετνάμ, η Β.και Ν. Κορέα κλπ. Με βάση το νόμο της ανίσης συναλλαγής οι ανεπτυγμένες χώρες είτε σοσιαλιστικές είναι είτε κεφαλαιοκρατικές διαθέτοντας μια εξαιρετικά σύγχρονη τεχνολογία παίρνουν από τις υπανάπτυκτες χώρες (κεφαλαιοκρατικές ή σοσιαλιστικές) τις πρώτες ύλες που διαθέτουν σε χαμηλές τιμές, τις επεξεργάζονται και στη συνέχεια τις διαθέτουν στη παγκόσμια αγορά σε εξαιρετικά μεγάλες τιμές. Συγκεκριμένα, ας πάρουμε ένα παράδειγμα. Υποθέτουμε ότι η Αγγλία αγοράζει από την Ελλάδα τη σταφίδα με 20 δρ. το κιλό. Μεταφέροντας τη στην Αγγλία την επεξεργάζεται ή τη συσκευάζει σε πακετακια και τη διοχετεύει στην αγορά με 120 ως 150 δρ. το κιλό (το 1958-60, 6 δρ. αγορά, 40 πώληση-Κίνα).

Η θεωρία αυτή ερεθίζει τους κομμουνιστές. Για αυτούς ο κόσμος δεν είναι χωρισμένος σε κέντρο και σε περιφέρεια εντελώς σχηματικά και ο επομένως αυθερετά, αλλά είναι χωρισμένος σε δυο αντιμαχόμενα στρατόπεδα. Το πρώτο στρατόπεδο είναι το κεφαλαιοκρατικό και το δεύτερο το σοσιαλιστικό που εμφανίστηκε στη διεθνή σκηνή μετά τη ρωσική επανάσταση του 1917. Το κεφαλαιοκρατικό στρατόπεδο, λένε οι κομμουνιστές, είναι καταδικασμένο να εξαλειφθεί και ο κόσμος ολος θα κυβερνιέται πλέον από τους κομμουνιστές. Η εξαίρεση αυτή είναι δυνατό να γίνει με δυο τρόπους. Ο ένας τρόπος είναι η δυναμική αναμέτρηση μεταξύ των δυο συστημάτων, του κεφαλαιοκρατικού και του σοσιαλιστικού. Ο δεύτερος τρόπος είναι η καταρεύση του κεφαλαίου

Ενα άλλο παράδειγμα. Όπως είναι γνωστό η Αίγυπτος κάνει εξαγωγή βαμβακιού. Ο Ευρωπαίος επιχειρηματίας το αγοράζει με 15 δρ. το κιλό. Μετά από την επεξεργασία στη χώρα του ενα κιλό βαμβάκι δίνει ενα υφασμα που για να το αγοράσεις πρέπει να πληρώσεις 500-800 δρ. και είναι τραγικоеιρωνικό όταν ο ίδιος ο Αιγύπτιος εργατής αγοράζει στη χώρα του το προϊόν του επεξεργασμένο. Είναι τραγικό-ειρωνικό γιατί για να αποκτήσει ενα κιλό βαμβάκι επεξεργασμένο πρέπει να δώσει 35-50 κιλά βαμβάκι ακατεργαστο.

Η θεωρία της ανίσης συναλλαγής βλέπει λοιπόν ότι υπάρχει ουσιαστικά μια βαριά εκμετάλλευση που ασκείται από το κέντρο, δηλαδή από τις ανεπτυγμένες χώρες (σοσιαλιστικές και κεφαλαιοκρατικές) πάνω στις υπανάπτυκτες χώρες (σοσιαλιστικές και κεφαλαιοκρατικές)

οκρατικού συστήματος από τις εσωτερικές του αντιθέσεις και τις κρίσεις που το διαπερνούν, αντιθέσεις και κρίσεις που είναι το επακόλουθο της πάλης των τάξεων και της προσπάθειας των εργαζομένων να απελευθερωθούν από την αστική εκμετάλλευση. Η πρώτη περίπτωση για την καταρεύση του κεφαλαιοκρατικού συστήματος, δηλαδή η ενοπλή σύγκρουση των δυο συστημάτων, δεν έχει εφαρμοστεί μέχρι τώρα πρακτικά. Συγκεκριμένα πριν από το 1953 (ημερομηνία που πέθανε ο Στάλιν) και μέχρι το 1921 εποχή κρατικοποίησης των εργατικών συνβουλών-σοβιετ-(και ουσιαστικά καταργήσης των) εφαρμόζονταν μια πολιτική θεωρία πολύ πιο διαφορετική, που χαρακτηριζόταν από τη διαρκή απειλή χρησιμοποίησης βίας χωρίς όμως να χρησιμοποιείται

τελικά βια. Απο το 1953 και μετά οι κομμουνιστές ακολουθούν όπως οι ίδιοι λένε στις διακυρήξεις τους (κοίνα ανακοίνω θεντα) "πολιτική ειρηνικής συνυμνήσης" και αδελφικής συνεργασίας με τα αστικά κράτη. Στην πρώτη περίπτωση η δύναμη συγκρούση μεταξύ κομμουνιστικού στρατοπέδου και κεφαλαιοκρατικού δεν αποκλείεται καθόλου. Επομένως ουσιαστικά για τους εργαζομένους του δυτικού κόσμου για να απελευθερωθούν από τον αστικό καταπίεστικό ζυγο δε μένει πια να αγωνιστούν μόνοι τους ή τουλάχιστον βοηθούμενοι κάπως με πλάγιο τρόπο από τους κομμουνιστές αρχόντες.

Αυτά λέει με λίγα λόγια η κομμουνιστική αντιληψη για την οργάνωση και δομή της παγκόσμιας κοινωνίας και για τις προοπτικές εξανθρωπισμού της στην προσπάθεια της να αμυνθεί από τις προσβολές της τρίτοκοσμικής θεωρίας της ανισότητας συναλλαγής μεταξύ κεντρών (πλουσιών χωρών) και περιφερειών (φτωχών χωρών). Και τώρα προκειμένου να βγάλουμε ορισμένα συμπεράσματα, ας διατυπώσουμε μερικά ερωτήματα.

Αρχικά πρέπει να δηλώσω ότι δεν ταυτίζομαι απολύτως με τη θεωρία της ανισότητας συναλλαγής για δυο βασικούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι η θεωρία αυτή μιλάει τελείως σχηματικά για διακρίση μεταξύ ανεπτυγμένων και υποανάπτυκτων χωρών και ο δεύτερος λόγος είναι ότι μιλάει με κρατικά δεδομένα σπερνώντας το μίσος έναντι στις πρώτες και υποστηρίζοντας χωρίς ορους τις δεύτερες. Λέω ότι μιλάει σχηματικά γιατί δεν παίρνει καθόλου υπόψη της την κοινωνική

συστάση των λαών των παραπάνω χωρών. Στην Αμερική, π.χ. δεν γίνονται τα αγαθά της ανισότητας συναλλαγής ανεξαιρέτως όλοι οι Αμερικανοί. Ο Αμερικανός εργάτης π.χ. δεν παίρνει τίποτα από τα λαφύρα που προέρχονται από την καταλήστευση των φτωχών χωρών. Απεναντίας είναι και αυτός θυμά εκμεταλλεύσης όπως και ο Χιλιανός, ο Περσής ή ο Τούρκος εργάτης. Επομένως, δεν θα πρέπει να τους καταλογίσουμε ευθύνη για την ανισότητα συναλλαγής, από την άλλη μεριά, η θεωρία της ανισότητας συναλλαγής μιλώντας με κρατικά δεδομένα πεφτεί στο ίδιο σφάλμα όταν μιλάει και για τις φτωχές χώρες. Για να μιλάμε με ελληνικά στοιχεία λέγοντας π.χ. ότι η Ελλάδα ανήκει στην περιφέρεια, δηλαδή είναι θυμά της ανισότητας συναλλαγής και υποστηρίζοντας τη χωρίς ορους βαζει στην ίδια μοίρα τον ελληνικό εργάτη ή αγρότη του Πειραιά, του Βόλου, της Γαστούνης, της Καρλας, κλπ. με τους παμπλουτούς ελληνες αστούς Ωνάση, Νταρχο Ανδρεάδη, Λατση κλπ. κλπ.

Έτσι, οντας γνωστή η διευκρίνιση αυτή, ας επανέλθουμε και πάλι στις κομμουνιστικές θεωρίες και αντιληψεις, Εδώ μας προβληματίζουν μερικά καυτά ερωτήματα. Όπως είναι γνωστό το 1917 οι εργαζόμενοι λαοί της Ρωσίας επαναστάτησαν με επιτυχία εναντίον στην αστική σκλαβιά με αντικειμενικό σκοπό να συντριψουν την κεφαλαιο

κρατία, την ιδιωτική αστική σκλαβιά με αντικει

και κρατική περιουσία, την ανισότητα, τα προνόμια, την εκμετάλλευση και την κοινωνική ιεραρχία. Το ερώτημα που μπαίνει είναι το ακόλουθο: Εξήντα ολοκληρω χρόνια μετά που βρισκόμαστε; Πηγαίνουμε προς την πραγμάτωση και ολοκλήρωση της κοινωνικής επανάστασης ή απλώς έγινε αλλαγή προσώπων (φρουρας) στην εξουσία; Πηγαίνουμε προς τη καταργήση του κεφαλαίου και της περιουσίας ή προς μια διαφορετική μορφή διαχείρισης τους; Πηγαίνουμε προς την καταργήση και μαρasmus του κράτους, όπως μας υποσχέθηκαν ή βαδίζουμε ολόταχως προς το δυνάμωμα του; Δυστυχώς για τους κομμουνιστές και τους σοβιετικούς αρχόντες ιδιαίτερα η απάντηση στα θέματα αυτά είναι απογοητευτική. Στη "Σοβιετική" Ένωση και τις άλλες κομμουνιστικές χώρες το κεφάλαιο δεν καταργήθηκε όπως ήθελε ο επαναστατημένος λαός, αλλά απλώς άλλαξε μορφή διαχείρισης και από ιδιωτικό έγινε κρατικό. Οι περιουσίες και γενικά τα μέσα παραγωγής δεν κοινωνικοποιήθηκαν αλλά κρατικοποιήθηκαν και η διαχείριση τους περάσε στα χέρια και τον απόλυτο έλεγχο των τεχνοκρατών και αξιωματούχων της κομματικής μειοψηφίας.

Αλλά όταν λέμε Κεφάλαιο τι εννοούμε; Δεν εννοούμε μήπως συσσωρευση υπεραξίας; Δεν εννοούμε υπαρχή μεροκαματιάριδων και επομένως θυμάτων εκμετάλλευσης; Κεφάλαιο δεν σημαίνει αναζήτηση πρώτων υλών με μικρό κόστος και αναζήτηση μεγάλου κέρδους στις συναλλαγές; Και βεβαίως ναι. Στη "Σοβιετική" Ένωση και στις άλλες κομμουνιστικές χώρες υπάρχει και κεφαλαιοκρατία σε κρατική μορφή.

Οι ίδιοι οι κομμουνιστές αρχόντες δεν το αρνούνται. Επομένως υπάρχουν εκεί μισώτοι σκλάβοι του Κεφαλαίου, υπαρχεί ανισότητα, υπάρχουν προνόμια και εκμετάλλευση. Υπάρχουν στελέχη, που διατάζουν και καρπώνονται και εργαζόμενοι που εκτελούν χωρίς να αντιλέγουν. Υπάρχει το "κομμουνιστικό" κομμα που ηγείται της ληστείας και της αρπαγής και οι αναριθμητές μαζές των απλών ανθρώπων που υποφέρουν (μόνο στο επίπεδο των εργατών υπάρχουν οκτώ βαθμίδες μεροκαματου. Αφήνουμε τις διαβαθμίσεις των στελεχών...)

Οι ίδιες αντιθέσεις απαντώνται και στο επίπεδο των συναλλαγών με τις άλλες χώρες. Ο νόμος του κέρδους θέλει να επιδιώκεις να αγοράσεις ένα πράγμα όσο μπορείς πιο φθηνά και να το πουλάς όσο μπορείς πιο ακριβά. Η θέση σου γίνεται πιο προνομοιακή όταν διαβάσεις ανα-

πτυγμένη και συγχρόνη τεχνολογία και μπορείς να επεξεργαστείς το προϊόν του άλλου που αν δεν του το πάρεις θα του σαπίσει, θα καταστραφεί, θα του μείνει ανεκμεταλλεύτο. Δεν είναι επομένως περιεργό το γεγονός όταν βλέπεις μια αναπτυσσόμενη "σοσιαλιστική" χώρα να επενδύει σε μια υπανάπτυκτη με τους ίδιους ακριβώς ορους που επενδύει στην ίδια χώρα και μια δυτική κεφαλαιοκρατική. Στην Τουρκία π.χ. οι ρωσικές επενδύσεις συναγωνίζονται σε προνομοια και τις εκεί επενδύσεις του αμερικανικού Κεφαλαίου. Ο Τεραστίος γκαζοαγωγός που κατασκευάστηκε τελευταία με την αδειά του Σαχί μετράζ Περσίας και Ρωσίας επιτρέπει στο ρωσικό κατεστημένο να παίρνει το γαζί που ανήκει στους εργαζομένους της Περσίας σε εξευτελιστική τιμή. Βλέπουμε επομένως ότι η ανισότητα συναλλαγής είναι μια πραγματικότητα.

Ένα άλλο βασικό ερώτημα που μπαίνει είναι το ακόλουθο: Στον κομμουνιστικό χώρο υπάρχουν κράτη ή αυτοδιαχειριζόμενες κοινότητες; Κανένα δεν το αρνείται ότι υπάρχουν Κράτη. Τι σημαίνει όμως Κράτος στο εσωτερικό επίπεδο και τι στο εξωτερικό; Στο εσωτερικό επίπεδο Κράτος σημαίνει ότι υπάρχει ένας καλοστημένος μηχανισμός που ελέγχει μια ορισμένη εδαφική έκταση και επιδιώκει να φαντασιωθείς από μερους μας να πιστεψουμε ότι κάθε τι που γίνεται από οποιοδήποτε Κράτος "σοσιαλιστικό" η κεφαλαιοκρατικό, είναι τυχαίο. Ας παρουμε δυο παραδείγματα. Όταν το 1974 έγινε η τουρκική αποβασή στην Κύπρο και συγκεκριμένα στα μέσα Αυγούστου όταν γίνονταν η δεύτερη επέλαση του Αττίλα ο υπουργός των εξωτερικών του "Σοβιετικού" Κράτους Γκρομυνκο έφυγε απότομα από τη Μόσχα και πήγε επειγόντως στην Αμερική. Όλοι νομίσαν τότε ότι πηγαίνει να διαμαρτυρηθεί στον αμερικανό συνάδελφο του Χένρυ Κισσίνγκερ για την προσβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους σφαγιασμούς και την εδαφική ακεραιότητα του Κυπριακού Κράτους. Λίγο μετά όμως μαθαίνουν όλοι ότι ο κύριος Γκρομυνκο πηγαίνει εκεί για να διαμαρτυρηθεί για την ελαττώση της ποσότητας των σιτηρών που η Αμερική δίνει στη Ρωσία. Επομένως βλέπουμε καθαρά ότι το "Σοβιετικό" Κράτος δεν το ενδιαφέρει καθόλου η σχέση καθόλου η καταλυση της εδαφικής ακεραιότητας του Κυπριακού Κράτους και ο απανθρωπος αλληλοσφαγμός χαρην των αστικών συμφερόντων μεταξύ των Τούρκων και των Ελλήνων εργαζομένων, αλλά βεβαίως πανω απ' όλα έχει να εξυπηρετήσει και να προωθήσει τα δικά του συμφέροντα. Πιθανόν κινεζοφιλοί και αλβανοφιλοί φίλοι μας να μας πουν: Μα αν ζούσε ο συντροφος Στάλιν δεν θα γίνονταν αυτό. Άραία λοιπόν.

(συνεχεται στη σελ. 11)

τό οικολογικό πρόβλημα

Με βάση τον ορισμό του Χαϊνκελ, εάν οικολογία θα μπορούσε να οριστεί "η έρευνα του συνόλου των σχέσεων του ζώου τόσο με το οργανικό όσο και με το ανόργανο περιβάλλον του". Πιο πλατιά όμως η οικολογία ασχολείται με την ισορροπία της φύσης ή στο μέτρο που η φύση περιλαμβάνει και τον άνθρωπο, η επιστήμη που ασχολείται βασικά με τον εναρμονισμό ανθρώπου και φύσης. Αυτή η οπτική έχει εκρηχτικές συνέπειες. Γιατί από την μία μεριά η οικολογία σαν κριτική επιστήμη ξεπερνάει και τα πιο ριζοσπαστικά συστήματα της πολιτικής οικονομίας και από την άλλη σαν ενοποιητική και ανοικοδομητική διατάχεται επί στημη, οδηγεί άμεσα σε αναρχιζουσες περιοχές της κοινωνικής σκέψης. Γιατί τελικά είναι αδύνατο να κατορθωθεί ο εναρμονισμός ανθρώπου και φύσης, δίχως την δημιουργία μιας ανθρώπινης κοινότητας που ζει σε διαρκή ισορροπία με το φυσικό της περιβάλλον.

Το πρόβλημα της εναρμονισμένης συμβίωσης ανθρώπου και φύσης δεν είναι καινούργιο. Έχει καθαρά ιστορική διασταση στο μέτρο που οι ανθρωπίνες δραστηριότητες της παραγωγής και της κατανάλωσης έχουν άμεση επίδραση πάνω στο φυσικό περιβάλλον. Για παράδειγμα, ένας από τους λόγους της καταστροφής του Βαβυλωνιακού πολιτισμού υπήρξε και η χρησιμοποίηση λανθασμένων αρδευτικών συστημάτων.

Το οικολογικό πρόβλημα, όπως το ξέρουμε σήμερα, είναι καινούργιο φρούτο και έρχεται μαζί με την βιομηχανική επανάσταση και το καπιταλιστικό σύστημα. Πέρα αυτά σημαίνουν τις μεγάλες πόλεις, τα εργοστάσια, τον καταναλωτισμό και μια δίχως προηγούμενο μόλυνση και δηλητηρίαση του αέρα και των νεροπηγών.

Σε αντίθεση με την περιβαντολογία, η οικολογία αμφισβητεί την ίδια ακρίβεια την όλη της σύγχρονης κοινωνίας και όχι μια σειρά από ορισμένες καταχρήσεις και μολυσματικούς παραγόντες μόνο. Αυτό έχει την έννοια ότι η αποτροπή του εκφυλισμού του περιβάλλοντος και μιας οικολογικής καταστροφής δεν γίνεται ούτε με προγράμματα ελέγχου της μόλυνσης ούτε με διοικητικά μέτρα. Χρειάζονται ριζικές αλλαγές μέσα στην κοινωνία και στην σχέση ανθρώπου με άνθρωπο.

Η κριτική φύση της οικολογίας ζητηθεί από το ίδιο το αντικείμενο της, από τα θέματα με τα οποία ασχολείται και που δεν μπορούν να αγνοηθούν χωρίς να αγνοήσουμε την ίδια την βιωσιμότητα του πλανήτη και την επιβίωση του ανθρώπινου είδους.

Μπορεί να μανιπουλαρονται οι άνθρωποι όπως ισχυρίζονται οι ειδικοί των μαζικών μέσων ενημέρωσης, η διαφορά στοιχείων της φύσης όπως ισχυρίζονται οι παντός είδους μηχανικοί-είναι όμως αδύνατο να κυριαρχήσουμε πάνω στην φύση σαν σύνολο από όλες τις αποψεις, τους κύκλους της και τις διαφορές εσωτερικές της σχέσεις.

Οι μεγάλες ερήμους της Β.Αφρικής και οι διαβρωμένοι λόφοι της Ελλάδας-μέρη άλλοτε καλλιεργησιμα και πλούσια σε βλάστηση-μπορεί να θεωρηθούν ιστορικά παραδείγματα της "εκδίκησης" της φύσης πάνω στον ανθρωπινό παρασιτισμό, με την μορφή της εκμεταλλεύσης του εδάφους και την αποδασώση.

Τίποτα όμως δεν μπορεί να συγκριθεί με την καταστροφή του περιβάλλοντος που έγινε από τις μέρες της Βιομηχανικής επανάστασης και μετά.

Ένω η καταστροφή του περιβάλλοντος στα αρχαία χρόνια υπήρξε μικρή και κυρίως σε τοπική κλίμακα-που πολλές φορές αποκαταστάθηκε από την ίδια την φύση-σήμερα η καταστροφή είναι καθολική. Μόλυνση της ατμόσφαιρας, του εδάφους, των υδατινών πόρων, καταστροφή της πανίδας και χλωρίδας, διαταραχή του κλίματος και αναστάτωση των βασικών κύκλων της φύσης με κίνδυνο την υπονομεύση της σταθερότητας του περιβάλλοντος σε παγκόσμια κλίμακα.

Έχει υπολογιστεί π.χ. ότι η καύση άνθρακος και πετρελαίου αφήνει κάθε χρόνο στην ατμόσφαιρα 600 εκ. τόνους $CO_2 = 0.03\%$ της συνολικής ατμοσφαιρικής μάζας-συν μια μη υπολογισμένη ποσότητα τοξικών ουσιών. Από την Βιομηχανική επανάσταση και μετά η ποσότητα του CO_2 στην ατμόσφαιρα έχει αυξηθεί κατά 13% . Ο κίνδυνος εγκείται στο γεγονός ότι η συνεχής αυξανόμενη ποσότητα του CO_2 μπορεί να εμποδίσει την εκλύ-

ση θερμότητας από τον πλανήτη στον διασπαστή με αποτέλεσμα την αύξηση της ατμοσφαιρικής θερμοκρασίας, την πιο βίαια κυκλοφορία του αέρα οδηγώντας έτσι σε λιωσίμο των παγετώνων που θα είχε σαν αποτέλεσμα το πλυνήρισμα τεραστίων παρακτινών περιοχών.

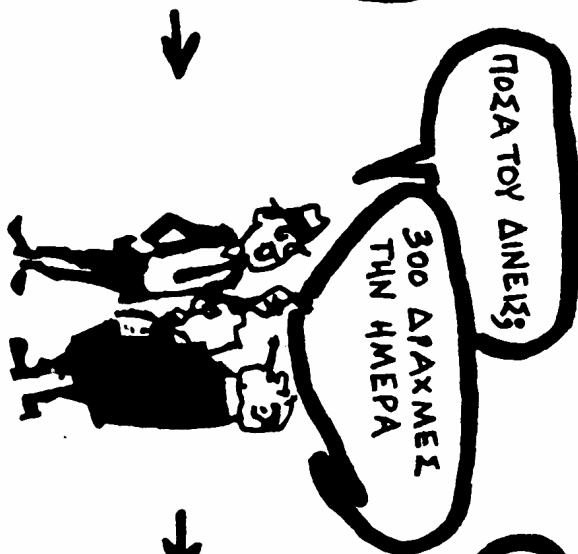
Άλλη περίπτωση εκτεταμένης μόλυνσης είναι οι υδατινοί πόροι. Το πρόβλημα δεν είναι το γεγονός ότι ο άνθρωπος μολύνει ένα ποτάμι ή μια λίμνη-γιατί αυτό έχει γίνει επί αιώνες-αλλά η έκταση της μόλυνσης στις δυο τελευταίες γεννιές.

Σχεδόν όλα τα επιφανειακά νερά στην Αμερική έχουν μολυνθεί και οι πιο πολλοί υδατινοί δρόμοι στις ΗΠΑ θα μπορούσαν καλλίστα να χαρακτηριστούν σαν υπονομοί. Μεγάλες ποσότητες υπογείου νερού έχουν επίσης μολυνθεί τόσο, ώστε να είναι ακατάλληλα για πόσιμο. Είναι δε πολύ πιο δύσκολο να εξαλείψουμε την μόλυνση από τα υπογειακά νερά.

Αυτή η απελπιστική κατάσταση ισχύει παντού, σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Στην μαζική μόλυνση που γίνεται στα ποτάμια και λίμνες της Αφρικής, Ασίας, Λατινικής Αμερικής και στην εκτεταμένη μόλυνση της ανοιχτής θάλασσας, χωρίς να λάβουμε υπόψη τα ραδιενεργά καταλοιπα από δοκιμές ατομικών μοχλών και ατομικούς αντιδραστήρες που απειλούν να καταστρέψουν όλη την θαλάσσια ζωή.

Απροκαλύπτα ο άνθρωπος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν το πιο επικίνδυνο παράσιτο, που απειλεί να καταστρέψει τον καλύτερο του συμμαχο-την φύση-και ενδεχομένα τον ίδιο του τον εαυτό.

Αλλά οι διατάσεις του οικολογικού προβλήματος δεν εκτείνονται μόνο σε περιπτώσεις μόλυνσης του φυσικού περιβάλλοντος σαν αυτές που αναφεραμε παραπάνω. Είναι ένας ολοκληρωτός τρόπος ζωής και σκέψης τελείως αντί οικολογικός, μια απεραντη οεί

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΕΙΝΑΙ...

ΔΗΛΑΔΗ ΑΝΤΙ ΝΑ ΤΟΝ

ΝΑΙ... ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

1000 ΔΡΑΧ-
ΜΕΣ ΑΞΙΑΣ...

100 ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΑΞΙ ΝΑ
ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΑ

ΕΕ...

ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΕΦΙΑΞΕ
ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ;

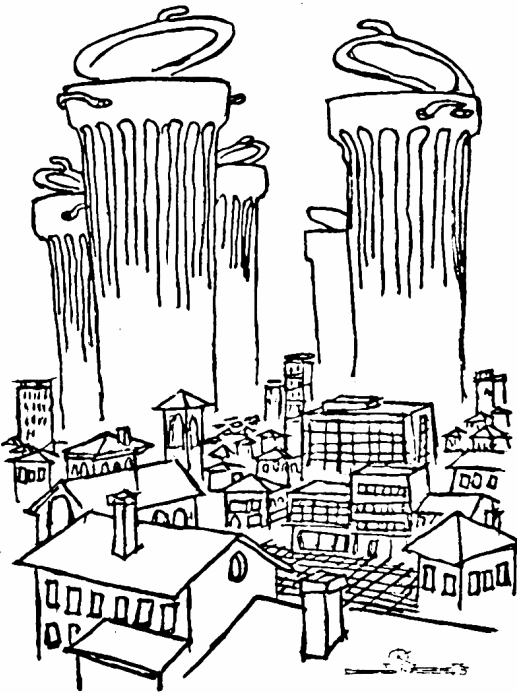
ΣΙΓΑ! ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΣΕ ΑΚΟΥΕΙ

ΠΕΣ ΠΗΡΕΣ
ΤΙΣ ΜΗΧΑΝΕΣ;

ΠΟΥΛΗΣΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΤΟΡΑΣΑ

...ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΜΕΝΗ

ΑΗΣΤΕΙΑ!

ρα απο φιλοσοφικές αντιλήψεις βαθιά ριζωμένες στην υπερσυντηρητική αντίληψη της υιοταγής η κυριαρχίας (βλέπε καταστροφή) της φύσης στον άνθρωπο.

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει μια αντιστοιχία ανάμεσα στον τρόπο με τον οποίο ο άνθρωπος επεμβαίνει στην φύση και στον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνει τις σχέσεις του με τον συνάνθρωπο του-δηλ. την ίδια την δομή της κοινωνίας. Η ανισορροπία που προκαλεί η ανθρώπινη δραστηριότητα στην φύση ενυπαρχει και μέσα στην κοινωνία και πιο συγκεκριμένα, η ίδια η κοινωνική δομή είναι η αιτία της οικολογικής καταστροφής. Απο οικολογική άποψη ο άνθρωπος υπεραπλοποιεί το περιβάλλον του.

Οι μεγάλες πόλεις και οι βιομηχανικές ζώνες από την μια μεριά, η γεωργία από την άλλη και στην μέση ένας απρόσωπος κρατικός μηχανισμός.

Η μοντέρνα πόλη σήμερα δεν αντιπροσωπεύει τίποτα άλλο από την επιβολή του συνθετικού πάνω στο φυσικό, του ανόργανου πάνω στο οργανικό.

Η κατακλυσή των μεγαλουπόλεων από τον θόρυβο και τον καπνό, η ακινητοποίηση τους από τον συνωστισμό, το τερατώδες μέγεθος των

παραγωγικών μονάδων, η εγκατάσταση τους σε μια περιοχή, οι αναγκές τους σε πρώτες υλές και ο ρολός τους στον εθνικό και παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας είναι οι διαστάσεις του οικολογικού προβλήματος από αυτή την μεριά.

Αυτή η υπεραπλοποίηση όμως του φυσικού περιβάλλοντος έχει συγκεκριμένες πολιτικές και κοινωνικές συνέπειες. Η αναγκαιότητα χειρισμού μεγάλων αστικών πληθυσμών-μεταφοράς, τροφής, απασχόλησης, εκπαίδευσης και ψυχαγωγίας αυτού του πληθυσμού-οδηγεί σε μια πτώση στα πολιτιστικά και κοινωνικά στάνταρς. Μια μαζική αντίληψη στις ανθρώπινες σχέσεις-ολοκληρωτική, συγκεντρωτική και αυταρχική-τείνει να επικρατήσει. Γραφειοκρατικές τεχνικές κοινωνικού ελέγχου τείνουν να αντικαταστήσουν άλλες πιο ανθρώπινες προσεγγίσεις. Οτι είναι αυθόρμητο, δημιουργικό, ατομικό, αντικαθίσταται από το τυποποιημένο, το προκαθορισμένο και το μαζικό. Ο χώρος για το ατομικό και στενεύει από τους περιορισμούς που του επιβάλλονται από έναν απρόσωπο κοινωνικό μηχανισμό.

Η συνέχεια

στο επόμενο.

ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

(συνέχεια από σελ. 9)

Τους πληροφορούμε ότι το 1936, εποχή που η ειρηνική συνυπαρξη δεν είχε υιοθετηθεί επίσημα (θεωρούμε ότι η ειρηνική συνυπαρξη και συνεργασία μεταξύ του "Σοβιετικού" Κράτους και των κεφαλαιοκρατικών Κρατών εφαρμόζονταν ήδη από το 1921. Για μένα οι ψυχροπολεμικές αψιμαχίες δεν ήταν τίποτα αλλά από απλούς καυγάδες για το παπλωμα μεταξύ ατόμων και μηχανισμών που ανήκουν στην ίδια οικογένεια: την οικογένεια των συγκεντρωστών, των κρατικοειδών και των εξουσιαστών) και που ο Στάλιν ήταν παντοδύναμος οι εργαζόμενοι της Ισπανίας αγρότες και εργάτες στην ίδια γραμμή εφαρμόσαν την αυτοδιαχείριση, καταργήσαν το κεφάλαιο και ανατρεψαν την αστική τυραννία και ασυδοσία. Στη συνέχεια χρειάστηκε η συστράτευση της παγκόσμιας αστικής τάξης και μάλιστα των πιο σκληρών πυρήνων της (Χίτλερ, Φράγκο, Μουσολίνι) για να χτυπήσουν οι λαϊκές ανθρωπιστικές πρωτοβουλίες. Πια ήταν τότε η στάση του "συντροφού" Ιωσήφ Στάλιν; Τι στιγμή που οι μάχες μαινονταν, τη στιγμή που τεράστια γερμανοϊταλικά και ισπανοφασιστικά στρατεύματα με το πιο σύγχρονο και πιο αυθόνο πολεμικό επίτεθον τονισαν στο μέτωπο της Μαδρίτης, της Αδαλούς και της Αραγκόνας ο Αρχηγός του "Σοβιετικού" Κράτους "συντροφός" Ιωσήφ Στάλιν είχε τα όπλα μέσα στο λιμάνι της Μπαρσελόνας και δεν τα παραδίδει στον αμυνόμενο ισπανικό λαό γιατί δεν έλεγχε την κατάσταση. Οι πιστοί υπήκοοι του

(το Κ.Κ. Ισπανίας) αριθμούσε μόλις 15.000 μέλη ενώ το υπολειτουργικό τμήμα του ενοπλού λαού αριθμούσε δεκάδες εκατομμύρια (το συνδικατο των αναρχοσυνδικαλιστών Σ.Ν.Τ. είχε δύο εκατομμύρια μέλη). Επομένως εκείνο που συνέφερε το "Σοβιετικό" Κράτος και το συγκεντρωτικό μπολσεβίκικο (κομμουνιστικό) πείραμα δεν ήταν η εμπέδωση του κοινωνικο-απελευθερωτικού αγώνα του εργαζόμενου ισπανικού λαού, αλλά η αναζήτηση στηρίγματος στη διεθνή κοινωνία. Η επιτυχία της επανάστασης από τα κάτω στην Ισπανία, της κοινωνικής επανάστασης (σε αντιδιαστολή με την πολιτική επανάσταση) και η επιτυχής εφαρμογή της γενικευμένης αυτοδιαχείρισης θα σήμαινε μια για πάντα το τέλος των μπολσεβίκικων ισχυρισμών και μεσιανικών διακυρξέων. Είσι εξηγείται το γεγονός ότι ο κυρίως Στάλιν προτίμησε να κηρυχθεί συνενοχός και να ευθυγραμμιστεί απολύτως με την τριανδρία Φράγκο, Χίτλερ, Μουσολίνι. Ήθελε των συνειδητών η ασυνειδητών ισπανών πρακτόρων του (Κ.Κ.Ι.) εναντίον στην ελεύθερη Μπαρσελόνα και μάλιστα τη στιγμή που οι εργάτες και οι εργατίσες βρίσκονταν στο μέτωπο αποτελεί ακόμα μια αποδείξη.

Επομένως οι "κομμουνιστικές" και "σοσιαλιστικές" δηλώσεις του τύπου Μαζική όσο αυταρχικές και κατηγορηματικές και να είναι δεν αρκούν να καλύψουν την πραγματικότητα. Μονο μια παγκόσμια αυτοδιαχειριστική κοινωνική, αντιεξουσιαστική κοινωνία χτισμένη πάνω στα συντρίμια της απανθρωπής

τρωπής, θα καταργήσει τις διακρίσεις μεταξύ πλούσιων και φτωχών ανθρώπων μεταξύ πλουσίων και φτωχών περιοχών της γης. Δυστυχώς για το παγκόσμιο σοσιαλιστικό κίνημα το πρωταρχικό σφάλμα βρισκείται μέσα στην ίδια τη σκέψη του Μαρξ και των συγκεντρωτικών που μίλουσαν με κρατικά δεδομένα και που παρόλες τις εμμονές προειδοποιήσεις του Μπακουνίν και των αναρχικών δεν μπόρεσαν να συνειδητοποιήσουν ότι το γεγονός αυτό συνεπαγεται τη διαίωνιση της ιεραρχίας, της εξουσίας, των προνομίων και της εκμετάλλευσης. Με άλλα λόγια για τους εργαζόμενους των αναπτυσσόμενων χωρών ("σοσιαλιστικών" και κεφαλαιοκρατικών) και των υπανάπτυκτων χωρών ("σοσιαλιστικών" και κεφαλαιοκρατικών) όλου του κόσμου όλα πρέπει να ξαναρχίσουν από την αρχή. Το συγκεντρωτικό μπορζοβίκικο σύστημα αποτύχε περα για περα. Ήταν και αυτό μια εμπειρία. Η μάχη όμως για τον εξανθρωπισμό της ανθρωπότητας οπωσδήποτε θα κερδίσει.

Λιβερετος : ιστορικο ενος ατελειωτου αγωνα

Τα αστικά και κομματικά εντυπα "ενημέρωσης" συχνά φίλο ξενούν γεγονότα με σκοπο την διαστρεβλωση η την ουσιαστική αποσιωπηση τους, είτε σαν υποθεση σφηιαλ είτε με φιλα γραμματα.

Τα αστικά εντυπα διαστρεβλουν καθε αγωνα της εργατικης ταξης μια που ερχονται σε καθαρη αντιθεση με τα συμφεροντα των αφεντικων που υπηρετουν, τα κομματικά τις αποσιωποουν οταν ο αγωνας δεν γινεται κατω απο την "σοφη καθοδηγηση" του κομματος η οταν οι αγωνιστες δεν ειναι μελη του.

Οναυτεργατης Παναγιωτης Λιβερετος, ενας ακομα απο τους πολλους ανωνυμους αγωνιστες δεν ζη πια. Αυτοπυρποληθηκε στις 22 Αυγουστου 77, πραξη απελπισιας και απογοητευσης, αλλα δεν πρεπει να μιλαμε για αυτο κتونια αλλα για δολοφονια.

Μαθητης ακομα στην Δημοσια Ναυτικη Σχολη του Εμπορικου Ναυτικου μπαινει μπροστα στην πρωτη απεργεια και οι μαθητες νικανε και κερδιζουν τα αιτηματα τους που αφορουσαν την πρακτικη τους.

Αργότερα οργανωνεται στους Λαμπρακηδες. Μπαρκαρει, γυριζει στην Ελλαδα και παει φαντορος. Κλεινεται για τρεις μηνες στο Εφταπυργιο της Θεσσαλονικης γιατι αρνηθηκε να παρελασει σε επετειο της χουντας, οταν απολυθηκε αναγκάζεται να το σκασει για την Ιταλια.

Γυρναι στην Ελλαδα με την μεταπολιτευση. Ξαναμπαρκαρει αλλα το '75 απολυεται απο την εταιρεια Χανδρη που δουλευε γιατι στην επετειο της εισβολης στην Κυπρο υψωνει στο καραβι την Κυπριακη σημαια.

Το πληρωμα αντιδρα, ανεβαζουν τις σκαλες του καραβιου, υψωνουν την Ελληνικη σημαια, βαζουν δυο πανω που γραφουν ΕΛΛΗΝΙΚΑ "ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ" και βραζιλιανικα "ESTAMOS EM GREVE" (κα νουμε απεργεια), αλλαζουν το ονομα του πλοιου σε "Ουλρικε Μαινχοφ", το συσκοτιζουν, με αλλα λογια το καταλαμβάνουν.

Αστυνομικα και πυροσβεστικα οχηματα με ισχυρες δυναμεις παρνουν θεση μαχης και με εντολη του προξενου στις 2 τα μεσανυχτα στις 28 Γεναρη 77 επεμβαινουν στο πλοιο με πυροβολισμους, συλλαμβανουν ενα-ενα τους "στασιαστες" και μπροστα στον πλοιαρχο τους βασανιζουν. Τους φυλακιζουν σε αστυνομικο κρατητηριο χωρις καν την παροχη ιατρικης περιθαλψης. Στις 6 Φλεβαρη οι αγωνιστες αρχιζουν απεργεια πεινας με αιτημα τον αμεσο επαναπατρισμο τους και τελικα στις 11 Φλεβαρη απελευθενονται οι πρωτοι.

Οταν ειναι ξεμπαρκος ειναι παντου στους εργατικους και λαϊκους αγωνες. Ετσι συμπαραστεκεται ενεργα και στον Πολε για να μην εκδοθει.

Το '76 μπαρκαρει στο "Αιολιαν Γουιντ". Στις αρχες του '77 το πληρωμα του πλοιου αντιδρα στις αθλιες συνθηκες ζωης και δουλειας (ελλειψης συνθεσης πληρωματος, τα φωτα πορειας δεν λειτουργουν, αχρηστες σωστικες βαρκες, τα συστηματα εξαερισμου και κατασβεσης πυρκαγιας δεν δουλευουν, οι τραπεζαριες και οι τουαλετες βρωμουν, οι καμπινες του πληρωματος γεμιζουν νερα απο τα χαλασμενα φινις στρινια, οι τροφες απο το νερο μεχρι το κρεας ειναι τελειως ακαταλληλες, βρωμικες και σαπιες, αυταρχικη συμπεριφορα του καπετανιου κλπ).

Ο καπετανιος προσπαθει να απολυσει τον Λιβερετο οταν το καραβι πλανει Βραζιλια με την συνεργασία του εκει προξενου - ο ιδιος ηταν και επιχουντας - ενω συγχρονως ζητουν την "συμπαρασταση" της φασιστικης Βραζιλιανικης αστυνομιας.

Στην Ελλαδα το υπουργειο Εμπορικης Ναυτιλιας τους σκει πειθαρχικη διωξη, αθωνονται, αλλα με εφεση του "αντιστασιακου" υπουργου Παπαδογιωβνα ξαναδιωκονται και αρκετοι καταδικαζονται με στερηση του ναυτικου φυλλαδιου εως 4 χρονια.

Οι ναυτεργατες κανουν δικη εναντια στον πλοιοκτητη (21-3), ο "εδαιτης" Βρεττος, δικηγουος του πλοικτητη τους βριζει χυδαια, το κινημα τους και ολο κληρο το εργατικο κινημα, οι ναυτεργατες αντιδρουν και ο Λιβερετος τον χαστουκιζει. Ο Βρεττος τον μυνει και ο "Δημοκρατικος Συλλογος Κειραια" αποτελουμενος απο "αριστερους" δικηγουους με ψηφισμα του ζητα την "παραδειγματικη τιμωρια του ενοχου".

Ο Λιβερετος καταδικαζεται σε δυο χρονια φυλακτηση, κλεινεται στον Κορυδαλλο οπου συντομα αρχιζει απεργεια πεινας. Εκεινες τις μερες γραφει το παρακατω

κειμενο που βγαίνει παρανομα απο την φυλακη:

"Ξερω οτι ειμαι ενας αιχμαλωτος πολεμου που γινεται αναμεσα στην εργατικη ταξη και τους εκμεταλλευτες της, αναμεσα στην εξουσια και στους εξουσιαζομενους. Και τη στιγμη που η δομη, η υπαρξη της εξουσιας των εκμεταλλευτων στηριζεται καθαρα πανω στη βια, δεν αναγνωριζουν την στοιχειωδη αυτοαμυνα. Χειροτερο παντως απο τη γυμνη βια της εξουσιας ειναι η προπαγανδα της, η ψυχολογικη βια, αυτη που θελει να σε πεισει εσενα τον ιδιο οτι εισαι κατηγορουμενος.

Για μας τους εργατες, για ολους τους εργαζομενους, για ολο το λαο, υπαρχει μονο μια προοπτικη, η παλη για την κοιωνικη απελευθερωση, για την καταργηση καθε μορφης εξουσιας. Αυτο, αν λαβει κανεις υπ'οψη του τη συγκεκριμενη κατασταση που βρισκομαστε σημερα, μπορεί να γινει με την αυτονομη οργανωση καθε κλαδου και στη συνεχεια με την ισοτιμη συνεργασία ολων των ανθρωπων που εχουν συμφερον να αμφισβητησουν τη σημερινη κατασταση".

Στο εφετειο ο Βρεττος ανακαλει την μνηση και ο Λιβερετος αποφυλακίζεται. Ενα μηνα μετα αυτοπυρπολειται.

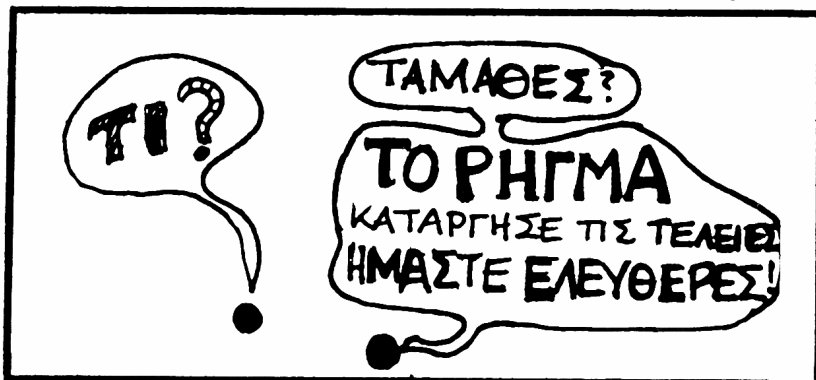
Ο "Ελευθερος Κοσμος" και η "Βραδυνη" διαστρεβλουν την υποθεση, δημοσιευοντας δηθεν καταθεση της μητερας και της αδελφης του οτι ο Λιβερετος παρασυρθηκε απο αλλους στις πραξεις του, αμεσως η οικογενεια του καταγγελει την απατη.

Η "Ελευθεροτυπια" αρνειται να δημοσιευσει την καταγγελια μια που εχει προηγηθι ρεπορταζ του δημοσιογραφου της Φυτρα σε στυλ "σφηιαλ" με παραποιημενη την πραγματικοτητα.

Τα κομματικά εντυπα περνουν την ειδηση με φιλα γραμματα οπως θα γραφαν για μια συνηθισμενη κλοπη η ενα ατυχημα.

Υπευθυνοι για τον θανατο του Παναγιωτη Λιβερετου ειναι η κρατικη εξουσια και οι δηθεν αριστεροι και προοδευτικοι που ταχτηκαν με το μερος της.

Ενας ακομα αγωνιστης επεσε. Αλλα ο αγωνας συνεχιζεται...

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΑ η ελεύθερη πόλη

ΣΤΗ ΔΑΝΙΑ Ο ΟΡΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΟΛΗ" ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ, ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, ΉΤΑΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΣ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΟ 17ο και 18ο ΑΙΩΝΑ

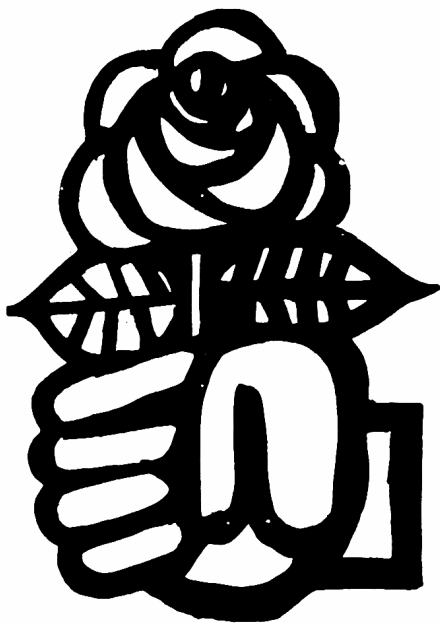
Αυτό τον μήνα μια ομάδα κατοίκων της Χριστιανίας περιόδεψε στη Βρετανία για να κάνει γνωστό το τι συμβαίνει και για να ζητήσει συμπαρανοχή. Η Χριστιανία είναι μια περιοχή μέσα στην πόλη της Κοπεγχάγης (Δανία), που από τον 17ο αιώνα χρησιμοποιούνταν για στρατοπέδο. Καταλοιπία του μεσαιωνικού στρατοπέδου είναι τα τείχη που την περιβάλλουν και τα καταλοιπία του σύγχρονου στρατοπέδου, πελώρια χτίρια και απεραντοί αχρηστοί χώροι για ασκήσεις. Το Υπ. Άμυνας εγκατέλειψε το κτίριο το 1971 και υποτίθεται ότι θα το εικαζαν το Υπ. Πολιτισμού που όμως δεν ήξερε τι να το κάνει. Έτσι το φθινόπωρο του 1971 μια ομάδα καταλαμβάνει ένα χτίριο και σε λίγο καμία 200άρια άνθρωποι μένουν στην Χριστιανία και την μετατρέπουν σε χώρο για ανθρωπότητα. Σήμερα η "ελεύθερη πόλη της Χριστιανίας" κατοικείται μονίμως από περίπου 1100 άτομα που το καλοκαίρι ξεπερνούν τις 2000.

Περίττο να τονίσουμε ότι για να μετατραπεί ένα εγκαταλειμμένο στρατοπέδο σε κατοικημένο χώρο χρειάστηκε σκληρή δουλειά, που γίνονταν ακόμα σκληρότερη από την ελειψη θέρμανσης, νερού, ηλεκτρικού κλπ. και τις συνεχείς επεμβάσεις της αστυνομίας. Το 1973 (τα υπουργεία ακόμα δεν είχαν ετοιμάσει σχέδια για την περιοχή) η κυβέρνηση επιτρέπει επίσημα την Χριστιανία σαν "κοινωνικό πείραμα", και δίνει νερό και ηλεκτρισμό με τον όρο κάθε κάτοικος να πληρώνει 50 κρόνερς τον μήνα. Το 1974 εν τούτοις το Υπ. Άμυνας αποφασίζει να ρίξει τα μισά από τα χτίρια της κοινότητας γιατί, λέει, δεν ήταν κατοικησιμα. Οι Χριστιανιστές απάντησαν με το "καρναβάλι των οδοφραγμάτων" και χιλιάδες κόσμος από όλη την χώρα μαζεύτηκαν εκεί για πολλές μέρες μουσικής θεάτρου και γενικά διασκέδασης. Το 1975 η κυβέρνηση αποφασίζει ότι το "πείραμα" πρέπει να σταματήσει την 1η Απριλίου του 1976. Το Μάρτι του '76 επιβεβαιώσαν αυτή την θέση. Την πρωταπριλιά λοιπόν 30.000 άνθρωποι ακολούθησαν την "στράτια του ουρανού τοξού" σε διαδήλωση μέσα στην Κοπεγχάγη που έληξε με το να δημιουργήσουν μια ανθρωπινή αλυσίδα γύρω από τα τείχη της "ελεύθερης πόλης", η δε κυβέρνηση έστειλε την απόφαση στο ανώτατο δικαστήριο.

Στις 2 φεβρουαρίου του '78 το δικαστήριο επέτρεψε στην κυβέρνηση να αδιασθή την περιοχή. Στις 6 του

ίδιου μήνα το κοινοβούλιο επέτρεψε στους χριστιανιστές να μείνουν 2-3 χρόνια ακόμα μέχρι να φτιαχτούν σχέδια για την περιοχή, υπό τον όρο ότι οι "υποθέσεις" της πόλης θα βρισκόνταν σε νομίμη επιπεδα" και ότι τα "σπίτια θα φτιαχτούν για να καλύψουν τον κίνδυνο πυρκαγιάς και υγιεινής".

Όλα αυτά τα χρόνια οι χριστιανιστές καταφεραν να κερδίσουν την υποστήριξη του κόσμου

και ταυτόχρονα να οργανώσουν εσωτερικά και σε σχέση με τον εξωτερικό. Η αντίστασή τους βασίζεται σε δυο κλειδιά:

Ανοιχτότητα και αποφυγή βίας. Όλα τους τα σχέδια ήταν ανοιχτά και περιελαμβάναν όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο έτσι ώστε να αποφευχθούν συνωμοσίες και ελιτιστικές πολιτικές.

Από την άλλη μεριά σε σχέση με την αποφυγή βίας αποφασισαν ότι "αν η αστυνομία μπορεί να προλάβει βία (και συνήθως μπορεί) αυτό θα δικαιολογήσει την δικία τους συμπεριφορά. Θα ήταν ηλίθιο να πιστεύουμε ότι μια τέτοια αντιμετώπιση θα γινόταν χωρίς βία. Ο κυρίως όμως σκοπός του σχεδίου μας για εκτακτη ανάγκη είναι ακριβώς να αποφύγουμε αυτή την αντιμετώπιση".

Το σχέδιο αντιμετώπισης ταυτίζει την αποτελεσματικότητα με την φαντασία. Καλύπτει γραμμές επικοινωνίας, ειρηνικές καταλήψεις, πληροφόρηση, συγκέντρωση κόσμου στην

Χριστιανία κλπ. κάτω από συνθήκες περιουκλώσεως της πόλης από 30000 αστυφυλάκες.

Ο τωός αρχηγός του επιτελείου της Δανίας σχολίασε γι' αυτό το σχέδιο ότι είναι "πολύ καλό, παρα πολύ εξυπνό και στρατηγικά καλοδουλεμένο". Εν τω μεταξύ οι ενωσεις των οικοδομών ήλθωσαν ότι δεν θα παύουν μέρος στο γκρεμίσμα της πόλης.

Θεωρούμε σπουδαίο να σημειώσουμε ότι η συμπαρασταση του κόσμου έρχεται σε αντίθεση με την απεχθεία που δείχνουν τα κομμάτια, το ΚΚ Δανίας δεν βλέπει στην Χριστιανία σαν τίποτα άλλο παρά ένα "γκάτο βρωμίας", και αυτό ίσως γιατί οι άνθρωποι που έχουν δη τι γίνεται στην "ελεύθερη πόλη" βρίσκουν ότι οι επιθυμίες τους μπορούν να γίνουν πραγματικότητα και το "πείραμα" της Χριστιανίας είναι η αποδείξη.

Η Χριστιανία χαρακτηρίστηκε από την κυβέρνηση σαν "φωλιά αναρχικών" και πολλοί από τους κατοίκους της δεν θα διαφωνούσαν με τον χαρακτηρισμό. Ένα από τα σλόγκαν της πόλης είναι "τώρα είμαστε όλοι αρχηγοί", και αυτό πραγματικά εφαρμόζεται στην δομή που έχει η διακυβέρνηση της. Η κοινότητα είναι χωρισμένη σε 11 μικρές περιοχές και η κάθε μια χειρίζεται τα προβλήματα της μέσα από γενικές συνελεύσεις της κοινότητας, όπου κάθε κάτοικος προσωρινός η όχι έχει δικαίωμα ψήφου. Δεν υπάρχουν πολλοί σταθεροί γενικοί κανόνες, μερικοί δε από αυτούς είναι ότι δεν επιτρέπονται τα "σκληρά" ναρκωτικά και επίσης ότι τα προβλήματα λύνονται μοναχά με επιχειρήματα και πείθω.

Βασικά τα μεγαλύτερα προβλήματα που έχει η "ελεύθερη πόλη" είναι εξωτερικά (αστυνομία, κυβέρνηση κλπ.).

Η Χριστιανία έχει τους δικούς της παιδικούς σταθμούς, μικρομαγαζα, εστιατορία, μπαρ, εργαστήρια, αιθουσές μουσικής, θέατρα, ένα κινηματογράφο και μια υπαίθρια αγορά. Έχει τα δικα της φουρνάδικα και σιδεράδικα (παλιές χωριατικές παραδόσεις) και τα κοινοτικά τυπογραφεία. Η πληροφόρηση γίνεται κυρίως στομα με στόμα αλλά παραλλήλα τυπώνουν τις αφίσες τους (ο τοίχος γύρω από την πόλη και πολλά από τα σπίτια είναι προχωρημένο σταδιο σοσιαλιστικής τεχνικής-αφίσες και ζωγραφικές) και εφημερίδες καθώς και άλλα εντυπα.

Από ότι είδαμε στα φίλμς και σλαϊντς, όλοι οι κάτοικοι βρίσκουν κατί να κάνουν στην Χριστιανία.

Περίπου 1/3 εργάζεται κανονικά έξω από την κοινότητα, οι υπολοίποι εργάζονται στις ταχτικές δουλειές της πόλης ή εργάζονται διορθώνοντας σπίτια, στήνοντας σταθμούς εναλλαχτικής τεχνολογίας (π.χ ανεμομυλός για ηλεκτρισμό κλπ.).

Η ζωή της Χριστιανίας είναι συνδεδεμένη με την ζωή της Κοπεγχάγης. Οι Χριστιανιστές οργανώνουν διαδηλώσεις με τα εργατικά συνδικατά, βρίσκονται με τις σημειές τους (χρώματα ουρανού τοξού κοκκινές με κίτρινες βούλες, μαυρές) σε όλες τις ταξικές κινητοποιήσεις, γιατί όπως λένε

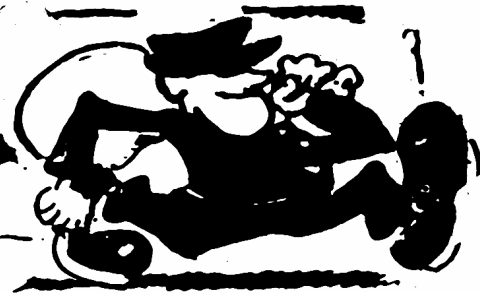
(συνεχία στη σελ. 18)

ΕΡΕΥΝΑ

και

ΣΥΛΛΗΨΗ

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύεται αυτουσιο απο την ΑΝΤΙΠΛΗ-ΡΟΦΟΡΗΣΗ Νο Ι9. Είναι γραμμένο απο την Ομάδα Δημοκρατικής Νομικής Συνδρομής της Επιτροπής Αγώνα Δικηγόρων. Στο επομένο τευχος θα ασχοληθουμε με θεματα συλληψης στη Βρετανια. Συντροφοι που ζουν σε διαφορες αλλες χωρες που θεωρουν οτι αναλογες τοπικες πληροφορίες ειναι χρησιμο να γινουν γνωστες, ας στείλουν τα κειμενα τους στο "P".

ΣΥΛΛΗΨΗ

Σύμφωνα με ρητή διάταξη του συντάγματος/άρθρο 6/ που ισχύει σήμερα, η σύλληψη του πολίτου γίνεται κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και πάντα σε περιπτώσεις που αναφέρονται περιοριστικά στη παραπάνω διάταξη.

Έτσι αναλύοντας την συνταγματική διάταξη και συσχετίζοντας την με τις ειδικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που αναφέρονται στη σύλληψη μπορούμε να δώσουμε την παρακάτω απλουστατή αλλά και ολοκληρωμένη ενημέρωση.

α. Κανόνες είναι ότι ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ.

Έξαιρείται κά συλλαμβάνεται μόνος εκείνος έναντι τον του οποίου έχει έκδοσει ένταλμα συλληψης και στη περίπτωση αυτή φερεται η έκκληση α/τό έγκλημα είναι αυτόφορο όταν ο δράστης συλλαμβάνεται τη στιγμή που κάνει τουτο ή αμέσως μετά. Σε καμία όμως περίπτωση δε μπορεί να χαρακτηριστεί σαν αυτόφορο ένα έγκλημα αν περάσει ολόκληρη ή έπομένη ημέρα από τότε που έγινε.

Για να έκδοσει ένταλμα συλληψης ως πρέπει

Νά υπάρχουν ένοχοις ένοχης του κατηγορουμένου για κακούργημα ή για πλημέλημα που ο νόμος προβλέπει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών. Άλλα και στις παραπάνω περιπτώσεις δεν έκδεται πάντα τό ένταλμα. Πρέπει πρόσθετα να συντρέχουν οι έξης περιπτώσεις: Νά είναι ο κατηγορούμενος α/ άλλοδαπής β/ ύποπτος φυγής γ/ ιδιαιτερα επικίνδυνος.

Τό ένταλμα, σύμφωνα με τό νόμο, πρέπει να είναι αιτιολογημένο. Δηλαδή να γράφει άναλυτικά και

συγκεκριμένα γιατί κατηγορείται εκείνος έναντι του οποίου έχει έκδοσει ένταλμα, τά στοιχεία της κατηγορίας του, τόν άνακριτή ή τόν Συμβούλιο κ.λ.π.

β. Τό παραπάνω ένταλμα τό έκδωει είτε ο άνακριτής μετá προηγούμενη γνώμη του εισαγγελέα είτε τό δικαστικό συμβούλιο. Έξαιρητικά, στίς αυτόφορα έγκλήματα και πλημέληματα δικαιούνται, κατά τόν δικομοένον δρόμο να έκδοσει ένταλμα και ο εισαγγελέας.

γ. Τή στιγμή της συλληψης τά όργανα που συλλαμβάνουν τόν κατηγορούμενο, υποχρεώνονται να έπιδώσουν τό ένταλμα, /έξαιρείται ή περίπτωση των αυτόφορων έγκλημάτων/, ή να έπιδελξουν τό σχετικό δελτίο έγκλημάτων το λογικών άναζητήσεων στο όποιο πρέπει να αναφέρονται τά παραπάνω στοιχεία.

δ. Η σύλληψη γίνεται από τά αρμόδια όργανα /ποινικοδικαστικοί κλητήρες, όργανα χωροφυλακής και άστυνομίας κ.λ.π./ τά όποια όφελου να άσμε περιφέρονται με τή δυνατότερη προσήνεια και να σέβονται τήν τιμή του κατηγορουμένου.

Ε. Καί χειροπέδες δέν πρέπει να μεταχειρίζονται παρά μόνο όταν αυτός άπειθεί /δηλ. άρνείται να τά ακολουθήσει/ και προσπαθεί να τούς ξεφύγει.

Έπίσης δέν μπορεί να γίνει

σύλληψη: Α/Μέσα σε οικόδομη προορισμένο για θέα λατρεία και κατά τό χρόνο που διαρκεί ή λειτουργία. Β/Κατά τή νύχτα σε ιδιωτικό χώρο /σπίτι ή καί α-

λή/ έκτός εάν ο κάτοικος του σπιτιού τό ζητήσει. Σ'αύτ ή περίπτωση μπορεί να γίνει σύλληψη και αντίθετα από τή θέληση του ένοίκου στίς έξης περιπτώσεις:

α/αν πρόκειται να συλληφεί πρόσωπο τό όποιο καταδιώκεται νόμιμα

β/αν κάποιος καταλαμβάνεται επ'αυτοφόρω να κάνει μέσα στο σπίτι κακούργημα ή πλημέλημα

γ/αν γίνεται συνάθροιση σε ιδιωτικό χώρο, μέσα στον όποιο γίνονται κατ'επάγγελμα άκούμενη άκολασία.

Έννοείται ότι όταν πρόκειται για χώρους οι όποιοι είναι προστοι σ'όλους τή νύχτα /π.χ. κέντρα διασκεδάσεως κ.λ.π./ δέν χρειάζονται οι παραπάνω προϋποθέσεις.

Η διάρκεια της νύχτας όρίζεται έτσι από Ι' Οκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου από 9μ.μ. έως 6π.μ. και από Ι' Απριλίου έως 30 Σεπτεμβρίου από 9μ.μ. μέχρι 5π.μ.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ

Αυτός που συλλαμβάνεται με ένταλμα ή επ'αυτοφόρω προάγεται στον αρμόδιο εισαγγελέα το άργότερο μέσα σε

24 ώρες, ή, αν ή σύλληψη έγινε έκτός της έδρας του εισαγγελέα, μέσα στον άπόλυτα άναγκάιο χρόνο. Άπόλυτα άναγκ

ος χρόνος είναι ο χρόνος που χρειάζεται για να βρεθεί π.χ. μέσο μεταφοράς και όχι ο χρόνος που π.χ. θέλει κατά τήν κρίση της ή άστυνομία για να κάνει τήν μεταγωγή.

Ο εισαγγελέας αν πρόκειται:

α/για σύλληψη για κακούργημα για τό όποιο δέν έχει έκδοσει ένταλμα συλληψης

β/για σύλληψη για κακούργημα ή πλημέλημα με ένταλμα του άνακριτού

παραπέμπει τόν συλληφθέντα στον άνακριτή. Ο άνακριτής, σύμφωνα με τό σύνταγμα, πρέπει μέσα σε τρεις /3/ ήμερες είτε να τόν άφίσει έλεύθερο, είτε να έκδοσει έναντι του ένταλμα προφυλάκισης /ή προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί για 3 ήμερες/.

γ/Εάν πρόκειται για αυτόφορο πλημέλημα τότε ο εισαγγελέας/τόν παραπέμπει κατ'εούθειαν στο άκροατήριο του έικαστηρίου που έκδικεί έκείν η τήν ημέρα

ββ/δρίκει ρητή ημέρα διεξαγωγής της δίκης γγ/παραγγέλνει άνακριτική ενέργεια.

Αυτά που πρέπει να θυμάται κανείς είναι:

Νά ζητάει ένταλμα συλληψης όταν συλλαμβάνεται.

Νά έλέγχει τό ένταλμα αν έχει όλα τά στοιχεία.

Νά μην κοιτηθεί περισσότερο από 24 ώρες χωρίς να προσαχθεί σε εισαγγελέα ή δικαστή.

ΕΡΕΥΝΑ

Τό κείμενο αυτό πιδάνει τό θέμα της έρευνας όσο μπορεί πιδά και κατανοητά. Βασίζεται στον κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο σύνταγμα, σε δικαστηριακές αποφάσεις και χωρίζεται στίς έξης ένότητες:

1. Για ποιους λόγους γίνεται ή έρευνα

2. Από ποιους γίνεται

3. Πως γίνεται

4. Πότε γίνεται

5. Κυρώσεις για καταχρήσεις ή παραβιάσεις και

6. Δικαιώματα έρευνόμενου.

Γενικά: Τό σύνταγμα του 75' λέει πως ή κατοικία είναι

νομικά θέματα

Άστυ και πώς η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του άτομου είναι άπαρ α β ε λ α σ τ η. Αυτό σημαίνει πώς ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ κάθε ενέργεια που παραβιάζει το άστυ. Άμεσως μετά το σύνταγμα όμως λέει πώς αυτή επιτρέπεται όταν το όρίζει κάποιος νόμος. Ο νόμος αυτός που όρίζει τότε, από ποιούς και με ποιές διατυπώσεις γίνεται έρευνα, είναι ο κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Στην πραγματικότητα αυτό που γίνεται είναι να παραβιάζεται η αρχή του συντάγματος ότι ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟ. Η παραβίαση όμως του άστους γίνεται κάτω από αυστηρά καθορισμένες προϋποθέσεις που θα τις δούμε παρακάτω. Αυτό που κάνει το σύνταγμα είναι να βάζει μερικές εγγυήσεις για να αποφεύγονται καταχρήσεις και παραβιάσεις από την επικρατούσα εξουσία που θα τις αναφέρουμε παρακάτω. Αυτό που μπορούμε να πούμε εδώ είναι πώς ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1975 ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΕΡΕΥΝΑ ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ. Έδώ θα αναφέρουμε ακόμη τρία είναι η έννοια της κατοικίας σύμφωνα με το σύνταγμα. Κατοικία είναι ο χώρος που χρησιμοποιείται για να μένει κάποιος προσωρινά ή μόνιμα καθώς και ο χώρος όπου δουλεύει κάποιος. Π.χ. δωμάτιο ξενοδοχείου, σιλή ή κήπος, καλύβα ή σκηνή, πλοίο ή βάρκα, αυτοκίνητο.

Ι. ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΡΕΥΝΑ

Απαραίτητες προϋποθέσεις που χωρίς αυτές δεν μπορεί να γίνει έρευνα είναι:

α/Κά γίνεται /να έχει αρχίσει δηλαδή/ ανάρτηση ή προανάρτηση για κακοήγηση ή πλημμέλημα π.χ. φόγος - περιβόηση. Αυτό σημαίνει πώς πρέπει να έχει γίνει έγκλημα και να διετάσσεται ανάρτηση για αυτό. Επομένως δεν μπορεί να γίνει έρευνα για να ανακαλυφθεί /έκτος από την περίπτωση των αυτόφωρων/ ένα έγκλημα που ένας αστυνομικός φαντάζεται πώς μπορεί να έχει γίνει.

β/Εάν υπάρχει κάποια υπόνοια από τον ασκούμενο ότι με την έρευνα θα διαπιστώσουν το έγκλημα π.χ. τελευταίες έρευνες για όπλα για τη βόμβα του Ζωγράφου /Σ η μ ε λ ω σ η δ ι ν ή μ α ς: Πρόκειται για την καταστολή του συννεγέλου άστυμάτων της αστυνομίας στις 11.12.77 που ανέλαβε η "Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασέλης". Από τις έρευνες δεν βρέθηκε τίποτα, άρα η υπόνοια αποδείχθηκε άβυστη και αυτό που συμβαίνει είναι ότι δεν υπήρχε υπόνοια συγκατέμηση, αλλά προσπάθεια τρομοκρατίας και χαφιεδισμού/.

Εί δ ι κ α γ ι α ν ά γ λ ν ε ι έ ρ ε υ ν α σ έ σ π ι τ ι τ ή ν ύ χ τ α π ρ έ π ε ι:

α/Νά πρόκειται να συλληφθεί άτομο έναντι του οποίου έχει κδοθεί ένταλμα σύλληψης ή προφυλάκισης. Άλλοιως απαγορεύεται.

β/Νά γίνεται αυτόφορο έγκλημα π.χ. ακούγονται φωνές ή γίνεται φασαρία.

γ/Αν το σπίτι έχει γίνει χαρτοπαικτική λέσχη ή κέντρο άσκασας.

δ/Αν πρόκειται για χώρους που μπορεί να μπει ή να πάει κανείς ελεύθερα π.χ. κέντρα διασκέδασης, καφενεία κ.λ.π.

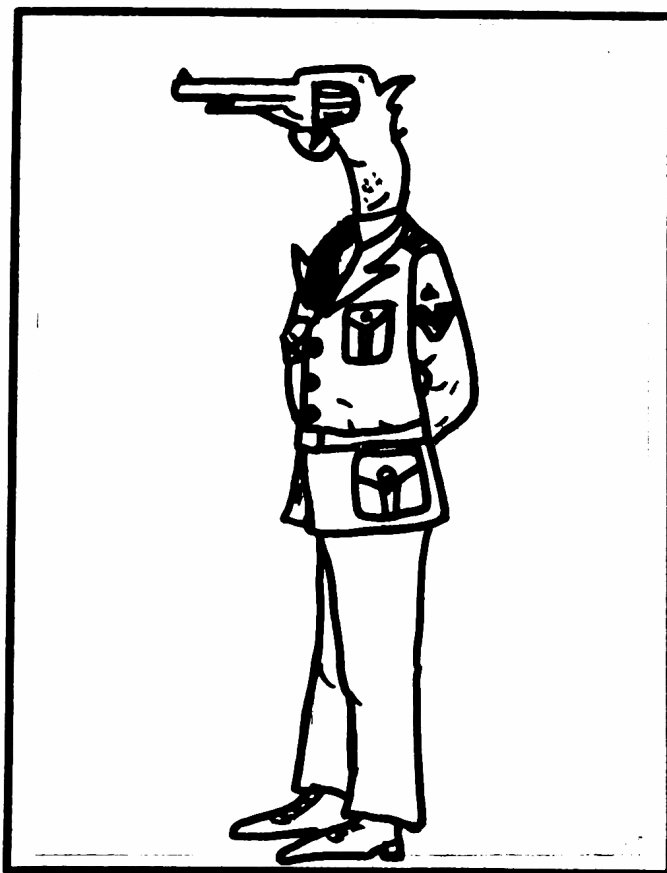
2. ΠΟΙΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΡΕΥΝΑ

Ο κώδικας Ποινικής Δικονομίας λέει πώς έρευνα μπορούν να κάνουν ΜΟΝΟ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ, Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ, Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ και Ο ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΗΣ. Μετά παλαιότερα συντάγματα την έρευνα μπορούσαν να την κάνουν και μόνοι τους οι αστυνομικοί. Με το σύνταγμα όμως του 75 που λέει ότι ούδεμια κατ'όλκον έρευνα ενεργείται εμήν όταν και όπως ο νόμος όρίζει ΠΑΚΤΟΤΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ. /Αυτό το να αναφέρει ρητά ο εισαγγελέας του Άρειου Πάγου σε μία γνωμοδότηση που έχει στείλει στο Άρχηγείο Χωροφυλακής/.

Πρώτη δουλειά λοιπόν είναι να ρωτήσουμε και να ελέγξουμε τα στοιχεία των οργάνων της έρευνας και αν δεν υπάρχει δικαστικός λειτουργός τους ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ.

3. ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΡΕΥΝΑ

/Άρθρο 256/ Το άρθρο αυτό βάζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να γίνει η έρευνα και καθορίζει την συμπεριφορά των οργάνων της έρευνας. Συγκεκριμένα:πρέπει να απόφεύγεται κάθε περιττή δημοσιότητα /γέιτονες/ και να μην ένοχλούνται, όταν δεν είναι ανάγκη, οι ένοικοι. /Ακόμη πρέπει τα όργανα που κάνουν την έρευνα να φροντίζουν για την απόληψη του ατόμου και να δ i α φ υ λ α σ ο υ ν τ ά α τ ο μ ι κ ά μ υ σ τ ι κ ή π ο υ δ έ ν έ χ ο υ ν σ χ έ σ η μ έ τ η ν π ρ ά ξ η γ ι α τ η ν ό π ο ρ α γ ί ν ε τ α ι η έ ρ ε υ ν α. Καθ όλη η ενέργεια να γίνεται απ' την αρχή μέχρι το τέλος με εύπρεπεια και κομμοδότη. Εί αι ακόμη υποχρεωμένος αυτός που κάνει την έρευνα να προσκαλεί τον ένοικο να βρλωεται παρουσία. Η έρευνα πρέπει να γίνεται ανόδυνα και να αποφεύγεται κάθε περιττή δημοσιότητα για να μην προκαλείται η προέχτη του κοινού.

4. ΠΟΤΕ ΓΙΝΕΤΑΙ

Τή μέρα ή τή νύχτα. Η διάρκεια της νύχτας σύμφωνα με το νόμο: Από τή 1 του Οκτώβρη μέχρι τή 31 του Μάρτη από τις 8 το βράδυ μέχρι τις 6 το πρωί και από τή 1 του Απρίλη μέχρι τις 30 του Σεπτεμβρίου από τις 9 το βράδυ μέχρι τις 5 το πρωί.

Για να κάνουν έρευνα πρέπει να δείξουν ένα χαρτί όπου γράφει π.χ. ότι είσθε ύποπτος για την τάδε πράξη και για αυτό κάνουμε την έρευνα - αν δεν το έχουν τους ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ. Ήμαλνοντας και αρχίζοντας την έρευνα είναι υποχρεωμένοι να συντάξουν έκθεση για κάθε ενέργεια που κάνουν, ποιοι είναι παρόντες κ.λ.π. και στο τέλος άπαρ α β ε λ α σ τ η τ α και λ ε π τ ο μ ε ρ ε ι α κ ά /ένα-ένα/ τα πράγματα που κατάρχουν και τους ζητούμε, προφορικά, αντίγραφα αυτής της έκθεσης που είναι υποχρεωμένοι να μας το δώσουν, αν είναι δυνατόν /που συνήθως και επίτηδες δεν είναι γιατί αποφεύγουν να φέρουν μαζί τους γραφομη ανή/.

Μπορούν να κατασχέσουν μόνο πράγματα που έχουν άμεση σχέση με την πράξη π.χ. γίνεται έρευνα για δολο - δεν μπορούν να κατασχέσουν το προσωπικό σου άρχειο.

5. ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Σε περίπτωση όπου παραβιάσουν τις παραπάνω διατάξεις του κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή του συντάγματος οι αστυνομικοί και ο δικαστικός λειτουργός εφθύνονται και δύνωνται πειθαρχικά, ποινικά για παραβίαση του οικογενειακού άστους, κατάχρηση εξουσίας και υποχρεώνονται σε άποζημίωση σύμφωνα με τα άρθρα 914 έπόμενα και 922 έπόμενα του Άστικού Κώδικα.

6. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Α/ Έχομε δικαίωμα σύμφωνα με το άρθρο 120 του Συντάγματος να χρησιμοποιήσουμε βία για να έμποδίσουμε

την είσοδο στο σπίτι μας και την έρευνα αν δεν υπάρχει δικαστικός λειτουργός με έγγραφο.

Β/ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ /έπει-δη έτοι θεωρείται πώς τους την επιτρέπουμε/ ΑΝ ΔΕΝ ΒΕΒΑΙΩΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡΙΠΑΝΩ

Γ/ Νά διαμαρτυρηστέ σε έντονο ύφος για τυχόν υπερβάσεις στη διάρκεια της έρευνας.

Δ/ Νά μην τους δίνουμε ή να μην τους επιτρέπουμε να κατάρχουν προσωπικά αντικείμενα που δεν έχουν σχέση με την πράξη και να τουίζουμε τις εφθύνες του επικεφαλής για κάθε παράβαση των παραπάνω υποχρεώσεων τους.

Ε/ Νά επικοινωνούμε άμέσως με δικηγόρο.

Ομάδα δημοκρατικής νομικής συνδρομής
Επιτροπής Άγωνα Δικηγόρων

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

συνεχεια απο
το προηγούμενο

Το πρόβλημα της χρήσης της τεχνολογίας στην καθημερινή ζωή και οπουδήποτε αλλού, είναι αναπόφευκτα ένα πολιτικό πρόβλημα, γιατί απ' όλες τις δυνατότητες που η τεχνολογία έχει, αυτές που αναπτύσσονται προς το παρόν έχουν επιλεχθεί σαν μέσα για το δυναμισμό της θέσης της αρχουσας τάξης. Η εικόνα του μέλλοντος που βλέπουμε στα έργα "επιστημονικής φαντασίας", είναι μια εικόνα όπου η διαστρική περιπέτεια συνυπαρχει με μια γήινη καθημερινή ζωή βαλτωμένη μέσα στην ίδια υλική βρωμία και την ίδια ηθική που προηγείται του κατακλυσμού. Αυτό σημαίνει απλώς ότι ακόμα θα υπάρχει μια τάξη ειδικευμένων αρχόντων που θα χρησιμοποιούν τους προλεταρίους του εργοστασίου και του γραφείου για τους διαφορικούς σκοπούς τους. Μέσα από μια τέτοια προοπτική η εξερεύνηση του διαστήματος κάθε άλλο παρά περιπέτεια θανάτι, απλώς θα 'ναι η επιχείρηση που αυτοί οι αρχόντες θάχουν διαλέξει, ο τρόπος που θάχουν βρει για να κάνουν παγκοσμία την οικονομία τους και να δώσουν στον καταμερισμό εργασίας μια κοσμική διάσταση. Από τι είναι στερημένη η υλική ζωή; Μα από ζωή φυσικά. Οι άνθρωποι ποτέ δεν θαναι περισσότερο στερημένοι από επικοινωνία και αυτοπραγμάτωση, από όσο είναι τώρα. Με μια λέξη, είναι στερημένοι από την ευκαίρια να κάνουν την δική τους ιστορία. Υποθέσεις σχετικές με την φύση αυτής της πένιας έχουν αξία μόνο όταν παρουν την μορφή πραγματικών σχεδίων για τον εμπλουτισμό της καθημερινής ζωής, σχέδια για έναν διαφορετικό τρόπο ζωής. Εάν βλέπουμε την καθημερινή ζωή σαν το μετωπο ανάμεσα στους κυρίαρχο και μη-κυρίαρχο, τομείς της ζωής, και επομένως σαν τον πιο προβληματικό χώρο, τότε είναι πολύ σημαντικό να αντικατασταθούν τα τωρινά γκετο, από ένα μετωπο που συνεχώς θα εξαπλώνεται προς κάθε κατεύθυνση και που ασταμάτητα θα δημιουργη καινούργιες δυνατότητες. Σήμερα, οπότε τίθεται ερώτηση για την εντασι της βιωμένης εμπειρίας-πάνω στο θέμα χρήσης των ναρκωτικών για παραδειγμα-τίθεται με τους μοναδικούς ορους που μια αλλοτριωμένη κοινωνία μπορεί να χρησιμοποιήσει, με τους ίδιους ορους που θα εκφραζομασταν για έναν εξαπατημένο γάμο ή για ένα σχέδιο που αποδεικνυεται λαθος, δηλαδή με ορους που εκφραζουν μια παγίωση (ψυχολογική) μια εξάρτηση. Αυτό ισχύει εξίσου και για την κρατούσα αντίληψη περί αγάλης, που αντιμετω-

πιζεται με τον ίδιο τροπο όπως τα ναρκωτικά. Γενικά το παθος εννοείται σαν μια μοναδική κυριαρχουσα ιδέα, κατευθυνόμενη προς ένα και μονο ένα αντικείμενο. Ακόμα και με έναν τόσο στενο ορισμο το παθος δεν ικανοποιείται και το περιεχομενο του εκτρεπεται στις ψευδεις αποζημιωσεις του θεαματος. Η γιατρία που θα προτεινε ένας αντιδραστικός ψυχιατρος θα μπορούσε να συνοψιστει στην φραση: "Συχνά, αυτο που μας εμφοδιζει να αφιερωσουμε τους εαυτους μας αποκλειστικά σε ένα ελλατωμα, είναι το γεγονός οτι εχουμε πολλά αλλα". Αυτό είναι μια πολυ εποικοδομητική δηλωση αρκει να απορριφθουν οι ηθικες του προϋποθεσεις και να χρησιμοποιηθει σαν η βάση ενός προγραμματος για την πληρη πραγμάτωση των ανθρωπινων δυνατοτητων. Ολα αυτά τα προβλήματα μας ενδιαferουν αμεσα επειδη οι καιροι μας καθορίζονται απο την επανεμφανιση του επαναστατικού κινήματος με στοχο την καταργηση της τάξικης κοινωνίας και το ξεκίνημα της ανθρωπίνης ιστορίας, και επειδη αυτο το επαναστατικό κίνημα συναντα τεραστιες αντιστάσεις που είναι ενισχυμενες από τα λαθη και τις αποτυχίες του παρελθόντος.

Η κρίση της καθημερινής ζωής παει χειρι με χειρι με τις καινούργιες μορφες της κρίσης του καπιταλισμου, μορφες που περνανε απαρατηρητες απο αυτους τους ηλιθιους που ευλαβικά καταγράφουν και προμαντευουν την ημερομηνία της εικομένης κυκλικής κρίσης της οικονομίας. Τα τεραστια πλούτη του μοντέρνου καπιταλισμου έχουν συσσωρευθει με κοστος όλες τις προηγουμενες αξίες και κοίνα σημεία αναφοράς των ανθρωπων, με κοστος ολοκληρη την παλία επικοινωνία των ανθρωπων. Είναι αδύνατο να τις αντικαταστήσουμε με άλλες, οποιαδήποτε και αν είναι η φύση των άλλων, εως οτου οι τεραστιες δυνάμεις της μοντέρνας βιομηχανίας να έχουν ελεγχθει ορθολογιστικά και να 'χουν τεθει στην υπηρεσία της καθημερινής ζωής. Η αρρωστεια του συγχρονου πολιτισμου που γινεται αντιληπτή πολυ πιο οξυμενα απο τους νεους, είναι επίσημα παραδεκτή, ανθρωποι την επιταλούνται και την αναλυουν κάθε στιγμή. Συνεπακολούθα, η αναπαυση ορίζει την καθημερινή ζωή στον ίδιο βαθμο, ισως και περισσότερο, που την ορίζει η δουλειά. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει απο οποιαδήποτε εξέταση της προσφατης εξέλιξης της ιδέας του χαμένου χρόνου. Για τον κλασσικό καπιταλισμο, χαμένος χρόνος είναι χρόνος που δεν αφιερωνεται

στην παραγωγή, στην συσσωρευση και στην αποταμίευση. Η ηθική που διδασκονταν οι νεες γενιες στα σχολεία της μπουρζουαζίας το θεωρούσε αυτο σαν κανονα ζωής. Αντιθετα λοιπον προς αυτον τον κανονα, ο μοντέρνος καπιταλισμος, μέσα απο μια απροσδόκητη στροφή των γεγονοτων, έχει εξαναγκαστει να πλημμυρίσει τις αγορες με καταναλωτικά αγαθα και να "εξυψώσει το βιωτικό επιπεδο" (φυσικά αυτή η εκφοση είναι τελείως χωρίς νόημα αν αναρωτηθει κανείς: τι είναι ζωή;) Εφσον μαλιστα οι συνθηκες παραγωγής τελείως ατομικοποιημενες και κουρδισμενες, έχουν καταντήσει αναγούλιαστικές ετσι ώστε να μην είναι δυνατόν πια να δικαιολογηθούν, τώρα η καινούργια πηγή που πλασσαρεται μέσα απο τις διαφημίσεις, που κυριαρχει στα μέσα μαζικής επικοινωνίας και που καθορίζει το θεαμα σαν συνολο, ομολογει με αποπλίστικη ειλικρίνεια οτι ο χρόνος που χανεται αδικα είναι ο χρόνος που ξοδεύεται στη δουλειά. Η δουλειά υπορει να δικαιολογηθει μονο απο το ποσο χρημάτων που κερδίζεις, ποσο που σου επιτρεπει να αγοράσεις, να καταναλώνεις και να "α.ο.α.μβανεις" μια παθητική αναπαυση ("ελευθερο χρόνο") που κατασκευάζεται και ελεγχεται απο τον καπιταλισμο. Το να παραδεχουμε την ψευτία των καταναλωτικών αγαθων που η μοντέρνα βιομηχανία κατασκευάζει για να διατηρησει την ξεφρενη επεκταση, δηλαδή το να παραδεχουμε την αδειανότητα της αναπαυσης και το οτι είναι αδύνατο να παρουμε ποτε ικανοποίηση και ευχαρίστηση απο τις παρούσες συνθηκες, σημαίνει οτι θετουμε επι τελους το ερωτημα: Τι είδος χρόνου δεν θα πηγαινε χαμενος; Τι ακριβως είναι ο πλουτος μιας αληθινής κοινωνίας της αφθονίας; Ας παρουμε για παραδειγμα την αγανάκτηση των αριστερων για την υποτιθέμενη απειλή που οι Ρωσικές παραγωγές στον τομεα της προσωπικής καταναλώσης αποτελουν για τις σοσιαλιστικές αρχες. Πραγματικά δεν είναι αναγνή να χεις χωνεψη τον HEGEL και τον Μαρξ και τον Κροποτκιν για να καταλαβεις οτι ο σοσιαλισμος που παει συνεχως προς τα πίσω μέσα σε οικογενειακα αυτοκίνητα που κατακλίζουν τις αγορες του, δεν έχει τίποτα το κοινό με τον σοσιαλισμο για τον οποιο αγωνίζονταν το επαναστατικό κίνημα. Οι γραφειοκρατες αρχόντες της Ρωσίας δεν θα πρεπει να χτυπιούνται σε εξαιρετες τακτικών τους και του δογματισμου τους. Θα πρεπει να χτυπιούνται πανω στο μοναδικο θεμελιωδες θεμα,

ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΟΙ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ανθρώπων παραμένουν ακριβώς οι ίδιες όπως ήταν παντοτε. Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι υπάρχει κάποια κατάρτα εναντίον στη καθημερινή ζωή και ότι είναι γραφτό να παραμένει αντιδραστική. Αυτό το περιεχόμενο δίνεται στην καθημερινή ζωή εξαιτίας μιας συγκεκριμένης εξωτερικής ως προς αυτήν, δύναμης. Η δύναμη αυτή, είναι η δομή της εξουσίας και των σπασιαλιστών της ποι-αδήποτε και αν είναι η μαρκα-κατω από την οποία σχεδιάζει την καινούργια ποιότητα φτώχειας. Το γεγονός ότι πολλοί πρώην αρι-στεριστές ακτιβιστές έχουν πα-ρατηρεί τα πολιτικά και έχουν αποτραβηχτεί από την αλλοτρίωση της πολιτικής στην αλλοτρίωση της καθημερινής ιδιωτικής ζωής, δεν μπορεί να θεωρηθεί απλώς σαν μια επιστροφή στη μοναχι-κότητα για να γλυτώσουν από το "επαναστατικό κατήκον". Τά-χουν παρατηρεί γιατί η πολιτική είναι μια ειδικευμένη δραστηρι-ότητα που μανιπουλαρείται από άλλους ανθρώπους. Μια σφαίρα δραστηριοτήτων όπου η μοναδική πραγματική υπευθυνότητα που είχαν, ήταν η εκπροσώπηση ολης της υπευθυνότητας σε ηγέτες πάνω στους οποίους δεν είχαν κανένα έλεγχο, αυτή είναι η ίδια σφαίρα δραστηριοτήτων με-σα στην οποία το αρχικό κομ-μουνιστικό σχέδιο προδοθηκε και αλλοτρίωθηκε. Η ιδιωτική και προσωπική ζωή δεν μπορεί να τίθεται σ' αντιπαράθεση με την δημοσία, κοινωνική ζωή απλου-στατά γιατί και οι δυο τομείς είναι εξίσου αλλοτρίωμένοι. Ο σκοπός του καινούργιου επ-αναστατικού κινήματος είναι ακριβώς το ξεπερασμά αυτού του ανταγωνισμού. Το πρόβλημα της αλλοτρίωσης πρέπει να το δούμε διαλεκτικά, και οι πιθανότητες νέων μορφών αλλοτρίωσης που θα πηγαίνουν συνεχώς μέσα απ' τον ίδιο τον αγώνα εναντίον στην αλλοτρίωση πρέπει να με-λετηθούν εξονυχιστικά. Ο καπιταλιστικός πολιτισμός δεν έχει ξεπεραστεί αν και συνεχίζει να παράγει τους εχθρούς του παντού. Συνείδηση της ηττας του στο παρελθόν θα κάνει το νέο επαναστατικό κί-νημα πολύ πιο ριζοσπαστικό από πριν, το πρόγραμμα του πρε-πει να είναι περισσότερο θρασύ καθώς η παραγωγική δύναμη του μοντέρνου πολιτισμού αυξάνει. Ήδη αυτός ο πολιτισμός επιπε-ρι-χει σε λανθάνουσα κατάσταση, την υλική βάση που ελείπει από ο-λα τα προηγούμενα "ουτοπικά" σχέδια. Με την καινούργια απο-πείρα για ολική επιθεση εναν-τίον στον καπιταλισμό, θα πρέπει

νάχουμε ήδη εφευρεί και βαλλει στην πράξη μια τελειώς καινούρ-για χρήση της καθημερινής ζωής. Το πρόγραμμα του καινούργιου επαναστατικού κινήματος θα πρέπει να είναι βασισμένο πάνω σε καινούργιο τρόπο ζωής, επειδή τώρα αντιλαμβανόμαστε ότι τυ-χόν σχέσεις μέσα στο επαναστα-τικό κίνημα ομοιες με σχέσεις που χαρακτηρίζουν την σημερινή κοινωνία σαν σύνολο, θα οδηγού-σαν στην αναπαραγωγή αυτής της κοινωνίας ή μιας άλλης πολύ πα-ρομοίας. Όπως η μικροζουαζία, κατά την ανομία της φασίς αναγκάστηκε να ξεκαθαρίσει οτιδήποτε ξεπερ-νούσε την ζωή στη γη (παράδεισος, αιωνιότητα κ.λ.π.) έτσι και το επαναστατικό προλεταριάτο-το οποίο εξ ορισμού δεν θάχει μον-τελα για να ακολουθήσει και δεν θα αναγνωρίζει τα του παρελθόντος σαν επαρκή και επιθυμητά- πρέπει να ξεκαθα-ρίσει ακόμα πιο συστηματικά οτιδήποτε ξεπερνά την καθη-μερινή ζωή, μαλλον οτιδήποτε αξιώνει ότι την ξεπερνά, δηλα-δή το θεάμα, το "μεγαλείο" των ηγέτων τις "ιστορικές" τους χειρονομίες και παρατηρήσεις για τις οποίες γραφονται τομολο-ολοκληροί "Ιστορίες" τα μυστήρια επίσης της ειδικεύσεως πρέπει να ξεκαθαριστούν και μαζί τους και η ίδια η ειδικεύση, το ίδιο και η τέχνη η αλλοτρίωμένη απ' την ζωή (η τέχνη και η ζωή θα πρε-πει να γίνουν ένα). Μ' άλλα λό-για όλα τα προϊόντα ραφιναριζ-ματος του (παραδείσου) και της αιωνιότητας που ακόμα επικί-νουν σαν οπλά στα χέρια της αργού-σας τάξης πρέπει να αποκρημ-θούν.

Η επανάσταση θα συντριψει την τω-ρινή αντίσταση της καθημερινής ζωής στην ιστορία, γιατί θα εί-ναι η πρώτη φορά που οι ανθρω-ποι θα θελήσουν να βαλουν τέρμα στον καθορισμό της ιστορίας από την εξουσία. Μια τέτοια ε-πανάσταση θα δημιουργήσει συνθήκες που θα επιτρεθούν την κυριαρχία του παρόντος πάνω στο παρελθόν, την κυριαρχία των νέων επαναστατικών βιωμάτων πάνω στην αλλοτρίωση του παρελ-θόντος έτσι ώστε τα δημιουργη-ματα των προηγούμενων γενεών να μην αποτελούν κληρονομία που θα ζυγίζει σαν εφιάλτης πάνω στα κεφάλια των ζωντανών. Το πρόβλημα της επικοινωνίας δεν είναι πια πρόβλημα καθώς νέες μορφές θα αναπτύσσονται. Η σημερινή αποκρυπτογραφηση των κοινωνικών θεμάτων θα μας βοή-θησει να φτάσουμε στο σημείο του να γράφουμε με τις πράξεις μας τα κοινωνικά θέματα. Μια νέα ζωή και φυσικά ένας νέος τρόπος

χρήσης του περιβαλλόντος των πολεών, είναι ανάμεσα στους πρώ-τους χώρους πειρατισμού μιας επαναστατικής ομάδας. Ο πρωταρ-χιμικός σκοπός μιας επαναστατικό-ποιημένης βιομηχανίας δεν θα μπορεί να είναι άλλος από τον εμπλουτισμό της καθημερινής ζωής μέσα από συνεχώς εξελισσό-μενα παιχνίδια. Η επιθυμία για παιχνίδια μέσα σε μια κοινωνία προωρα γερασμένων ανθρώπων, εί-ναι μια επαναστατική επιθυμία. Σήμερα η συνεχής αναδημιουργία της καθημερινής ζωής δεν μπορεί να γίνει "αυθόρμητα" (υποσυνεί-δητα) σαν μια φυσική δραστηριότη-τα. Πρέπει να γίνει μέρος ενός συνειδητού σχεδίου (πληροφορ-μένος αυθόρμητισμός), το οποίο με-σα σε τελειώς κατασταλτικές συνθήκες, θα αναλαβεί το έργο να καταστρέψει αυτές τις συνθήκες. Ένα τέτοιο σχέδιο δεν μπορεί να επιτευχθεί από καμία επανα-στατική "εμπροσθοφυλακή", ακόμα περισσότερο ενός κόμματος. Τε-τοιού είδους κουλτούρες και πολιτικές ανήκουν στο παρελθόν, δεν ενδιαφέρουν κανένα, ακόμα και αυτούς που λένε ότι πιστεύουν σ' αυτά. Η επαναστατική μεταμορ-φωση της καθημερινής ζωής δεν είναι κάποιο ομιχλώδες σχέδιο για το μέλλον γιατί ο εφιάλτης της ζωής έχει κάνει αυτή τη μεταμορ-φωση το πιο απελπιστικό πρόβλη-μα όλων μας. Οι "εναλλακτικές λύ-σεις" δεν είναι καθόλου ελκυστι-κές: Αμεση αυτο-καταστροφή, ή ακόμα χειρότερα, να τα πιατήσου-με και να παμε για ύπνο μια και καλή. Εμείς όμως που είμαστε μια συμ-μπρία με μια συγκεκριμένη ανα-λύση των καταστάσεων και με μια εξίσου συγκεκριμένη προοπτική, θα κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να σπρώξουμε την επανάσταση πέρα από το σημείο το χωρίς επι-στροφή.

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΟΜΑΔΑ MANCHESTER

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ
ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΜΗΗ
(συνεχεια απο σελ. 5)

νημα και ξαναφερνει το προβλημα
πισω στα κομματα.

30. Αντι-μετρα που προωθεί ο Πτε Γκαλλ αντιμετωπίζονται με διαταγ-
γμο. Ρηκωλλιστες επιτιθενται σε
εργοστασια και προβοδουν οδεη-
λωτες. Χωρις υποστηριξη, το ακε-
ργιακο κινημα αρχιζει να σλαει.
Μερικες συμφωνιες υπογραφονται
και εργοστασια ανοιγουν.

31. Η Ν CGP υποσχεται να σεβαστεί τις νέες συμφωνίες. Σε πολλά εργοστάσια ξαναρχίζει η δουλειά. Άλλου παραμένει η ίδια κατάσταση: Δύο επιτροπές, η μια για τα ζητήματα της απεργίας και η άλλη για τον συντονισμό. Καμία δεν επεκτείνεται. Καποίος εργατής της Ρένω δηλώνει: Μου φαίνεται ότι ηρέμας πολύ κοντά σε κάτι καινούργιο.

ΜΕΤΑ
Ο Ιουνής είναι ο μνηστής της δια-
λεκτικής της καταπίεσης. Τα CRS
καταλαμβάνουν την Ρεβω μετά απο
μαχα. Εργάτες-μεταναστες και φοιτη-
τες απελευθώνονται. Δολοφονούνται
ενας φοιτητής και δυο εργάτες. Α-
παγορεύονται εριστύτες οργανώσεις.
Τα CRS επιτίθενται στη Σύμβαση.

Στις 17 ξανανοιγεί η Βανω, στις 20 η Παζω. Στις 23 απεργούν ακόμα 1.000.000 εργατίες. Στις 30 σκοτώνεται άλλος ένας φοιτητής. Στις 31 μία διαδήλωση από 50.000 άτομα περνάει μέσα από το Παρίσι. Ξέρουν ότι προς το παρόν η κατάσταση ξαναγυρίζει στα "φυσιολογικά".

Τραγουδανε: "αυτο δεν ητανε πα
ρα η αρχη", η μαχη συνεχιζεται.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΑ ΣΤΗΝ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΚΑΤΑΝΟΟΥΝ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΤΡΕ-
ΠΤΙΚΟ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΙ
ΕΙΝΑΙ ΘΕΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ, ΑΥΤΟΙ ΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΧΟΥΝ ΕΝΑ ΠΤΩΜΑ
ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥΣ.

Ας μη ξεχνάμε ότι το Ρήγμα
 δεν βγαίνει για την αυτοϊκα-
 νοποίηση ενός συγκεκριμένου
 εκδοχή ή μιας συγκεκριμένης
 ομάδας "εκδοτών". ΟΛΟΙ και ΟΛΕΣ
 είμαστε υπεύθυνοι για το γρα-
 φίμο, τεχνική επιμέλεια, και
 εκδοχή. Κοιτούμε ότι ΠΙΘΟΡΥΚΕ
 να ξεπεράσουμε την παραδοσιακή
 σχέση του μερικοί να γράφουν
 και άλλοι να διαβάζουν. Πρέπει
 ΟΛΟΙ/ΕΣ να γράφουμε και να
 διαδίδουμε το περιεχόμενο, σ' οποί-
 αδήποτε γωνία της Ελλάδας
 ναμαστε, σ' οποιαδήποτε γωνία
 του Κόσμου. Είναι τόσα πολλά
 που συμβαίνουν στους χώρους
 που βιώνουμε και, που μόλο-
 νοι φαίνονται τοπικά και
 "μικρά", είναι τόσο σπουδαία
 γι' αυτούς που τα ζουν.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΑ
(συνεχεια απο σελ. 13)

"με την Χριστιανία προωθούμε την ίδια ταξική πάλη".
Για πολλές ψευτρικές ομάδες δι-
νουν παραστάσεις στους δρόμους
και στις γειτονιές και η φαντασία
στην οργάνωση των Χριστιανιστών
είναι ομολογημένα πολύ προχωρημέ-
νη.

Ποιος θα ξεχάσει την "στρατιά των αγιοβασιληών"(εκατοντάδες χριστιανιστές ντυμένοι αγιοβασιληδες) που ένα ένα τμήμα τους παραταγμένο έλεγε τα καλάντα στην Αστυνομία,συνέχεια ένα αλλά καταλάμβανε το χρηματιστήριο,ένα άλλο συμβολικά προσπαθούσε να γκεμμίση το Υπ.Προσχας σαν διαμαρτυρία για την ανεργία,ένα αλλά"μοιράζε"δώρα σε ένα σουπερμάρκετ και ένα άλλο συνοδευόμενο από μια πελώρια χαρτονομία παπία που την σέρνανε σε καροτσι διαδηλώνει στους δρόμους και εκλείπει το κέντρο της πόλης.Περνώντας,γα-νείς δεν αφήνουν με έναν αγιο βασιλή! Η ποιος ξεχάει στο συνέδριο του ΙΑΠΟ στην Κοπεγχάγη πριν μερικά χρόνια όταν ένας "λοχός" στρατιωτών (χριστιανιστών ηθοποιών) με πλυσίνα ντυφωμένα στανεί μπροστά στο χτίριο,σπνχει υόσσοι

γινάτα με σακχα από αμμο και αρπο-
διζε τους πραγματικούς φανταρους
να μπουν.

Έίναι γεγονός ότι η προηγούμενη κυβέρνηση της Δανίας τράβηξε σκόπελο να δώσει έσοδα από το 1971 τους χριστιανιστές. Είναι γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της και πιο φιλελεύθερη από την Δανική-δεν θα ανεχθεί κανένα πολιτή να της βλαπτει στην πίστη. Οι χριστιανιστές το ξέρουν.

Γι' αυτό έρχονται σε επαφή με αλφες πουμισμένες και οργανωμένες στο εξωτερικό με σκοπό πρώτο να ανταλλάξουν εμπειρίες και να δουν το πόσο είναι να κάνουν στον πατρίδα "ορίζουν" από τον τρόπο που αντιδρούν αλλά συντασσονται σε ποιο κατάσταση συντηρούν, και δεύτερο να ανιχνεύουν και ουρηγίες επαφές από διεθνείς οργανώσεις.

Για επαφή στην Βρετανία γράψτε:
SUPPORT CHRISTIANIA GROUP,
% SELF HELP HOUSING RESOURCE LIBRARY,
LADBROKE HOUSE,
HIGHBURY GROVE,
LONDON N5 2AD

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ
ΜΙΛΑΝΕ !!!!
ΔΙΑΒΑΣΤΕ
ΤΟ ΡΗΓΜΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΒΣΗ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ ΣΤΙΣ
11 ΚΑΙ 12 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ 1978 ΕΙΧΕ ΣΥΜΦΩΝΗΘΗ
ΝΑ ΞΑΝΑΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΟΥΜΕ
ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ.

ΑΥΤΗ Η ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΡΗΓΜΑΤΟΣ
ΣΕ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ YORKSHIRE

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΝΑ ΚΑΛΕΣΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
ΣΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 17,18 και 19
ΙΟΥΝΗ 1978.

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ (ΤΟΠΟΣ, ΧΡΟΝΟΣ, ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΗ) ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΛΘΕΤΕ Σ' ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΝΕΤΕ ΤΟ "Ρ", Η ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΤΟ "Ρ".

Ο ΕΝΟΠΛΟΣ αγώνας στο ΙΡΑΝ

Το Ιράν (Περσία) είναι μια χώρα 628.000 τετρ.μιλίων με πληθυσμό 35 εκατομ. Το ακαθάριστο εθνικό προϊόν της είναι 45 δισ. \$ (U.S.) από τα οποία περίπου \$ 22 δισ. προέρχονται από το πετρέλαιο. Η ιστορία του Ιράν δείχνει πολλές περιόδους αντι-αποικιακού και αντι-ιμπεριαλιστικού αγώνα. Μερική επιτυχία αυτών των αγώνων ήταν η "συνταγματική επανάσταση", το 1906 κι αργότερα με την κυβέρνηση του Αρ. Μ. ΜΟΣΣΑΔΕΓΗ (1951-1953). Εντούτοις το 1953 η δικτατορία που υποκινήθηκε από τη CIA έφερε το Σαχ, πουχε φυγει από τη χώρα φυσικά, πίσω στην εξουσία. Από τότε η αστυνομοκρατία του Σαχ παραμένει σαν η πιο απάνθρωπη στην ιστορία.

Η αποτυχία του Σαχ να εξασφαλίσει τουλάχιστον μια οικονομική βάση οδήγησε σε μαζικά αντικυβερνητικά κινήματα κατά το 1960. Το 1963 ο Σαχς υποχρεώθηκε να κάνει μερικές μεταρρυθμίσεις από την μεριά και από την άλλη να κάνει ο,τι μπορεί για να εφάψουν οι οσους δεν τον ήθελαν. Η μεταρρύθμιση της γης άλλαξε την κοινωνικοοικονομική δομή από ημι-φεουδαρχική σε ένα εξαρτώμενο-αστικό κράτος κι ανοίξε τις αγορές στα δυτικά προϊόντα. Όμως ο βαρβαρός τρόπος που χειρίστηκε τους "αντιφρονούντες" του πάλι κέρρα από τα όρια της μοντερνας ιστορίας. Σε μια μερα, 5 Ιουνι 1963, πάνω από 15.000 ασποί ανθρώπων πυροβολήθηκαν. Αυτή η μερα σταθηκε σταθμός στην ιστορία του αντι-Σαχικού κινήματος, γιατί έδειξε ξεκαθαρά την ματαιότητα των μη-βιαιών διαμαρτυριών και την αναγκη για ενοπλο αγώνα.

Οι ιμπεριαλιστες, με ιδιαίτερη προτιμηση των αμερικανων και ευρωπαιων, συνεχιζαν και συνεχιζουν να προμηθευουν το Σαχ με τα πιο τελεια οπλα. Η βρετανική κυβέρνηση τουλάχιστον δεν κρατάει κρυφο το γεγονός οτι κερδιζει δισεκατομμυρια λιρες από πωλησεις στρατιωτικού υλικού στο Σαχ και οτι "ειδικοί" εκπαιδεύουν στρατιώτες του Σαχ.

Συμφωνα με στατιστικες του Υπ. Εργασιας 63,50% των οικογενειών της εργατικής τάξης κερδιζουν λιγοτερο απο £ 5 (περίπου 350 δρχ.) την βδομάδα. Αξίζει να σημειωθεί οτι η Τεχεραν είναι μια από τις ακριβοτερες πολεις του κοσμου. Το μεγαλυτερο μερος του Ιράν ζει στο 18ο αιωνα με το προνομοιο να χει μια από τις πιο βαναυσες και τελειοποιημένες αστυνομιες του κοσμου. Οποιαδηποτε κίνηση για διαδηλώση η απεργία η αντιστάση στο συστημα αντιμετωπιζεται με αγριο τροπο. Αποτελεσμα σημαρα είναι να υπάρχουν χιλιάδες νεκροι και περίπου 100.000

πολιτικοι κρατουμενοι σ' ολη τη χώρα.

Η ηγεσία των "εργατικών" κομμάτων εφυγε από τη χώρα νωρίς μετά τη δικτατορία για να συνεχίσει τον αγώνα από το εξωτερικό. Οι αγωνιστες που έμειναν είχαν να διαλέξουν ανάμεσα στη σιωπή και τον ενοπλο αγώνα.

Η ενοπλη αντιστάση στο χωριο ΣΙΑΗΚΑΙ, στα βορεια της Τεχερανς στις 8 Φλεβαρη 1971 σημειώνει την αρχή της ενοπλης πάλης. Τον Απριλίο του 1972 διαφορες ενοπλες ομάδες ενωνονται για να δημιουργησουν την "Οργάνωση των ΡΕΔΑΪΣΕ Ανταρτών του Ιρανιανου λαου" (ΟΙΡΦΓ). Λίγο μετά μια άλλη οργάνωση η "ΜΟΛΑΪΕΔΙΗ του Ιρανιανου λαου" αρχίζει τον ανταρτοπολεμο. Σήμερα οι δυο αυτές βασικές οργανώσεις ήδη βρισκονται σε συζήτηση προκειμένου να ενωθούν.

Είναι πολυ ενδιαφερον το γεγονός οτι, μολονοτι στο ενοπλο κίνημα στο Ιράν έχει επικρατήσει η Μαρξιστική τάση, το κίνημα παραμένει εντελώς ανεξαρτητο από τις "σοσιαλιστικές" και καπιταλιστικές υπερδυνάμεις και εκδηλώνει την αλληλεγγύη του σ' όλους τους επαναστατημένους του κοσμου. Σε μια ανάλυση* η ΟΙΡΦΓ εγραφε:

"... Το ενοπλο κίνημα του Ιρανιανου λαου ξεκίνησε εξω από καθε πολιτικές μεθόδους αγώνα. Είναι όμως ουτε μπορεί να κριθεί σαν μια περιλειτωμένη προσπάθεια βιαστικών ακτιβιστων ουτε οτι βασίζεται σ' ένα συγκεκριμένο "μοντέλο". Η ενοπλη πάλη είναι μια μακρυν και συνεχής διαδικασία που σκοπευει στο να κινήσει τις μαζες. Δεν σχεδιαζεται για να χτυπάει περιπτώσιακα το καθεστως. Η ενοπλη πάλη δεν είναι ένας ατομικός αγώνας οπου ένας "ήρωας" μπορεί να αλλάξει την ιστορία και να ελευθερώσει τον κοσμο, αλλά απλα είναι η αρχή ενός γενικότερου μαζικού κινήματος..."

* "Για την αναγκη του ενοπλου αγώνα και την αρνηση της θεωρίας της "επιβίωσης" (αγγλ. εκδόση, ΟΙΡΦΓ, 1977).

καταλαβει το ΚΚΕ οτι το μονα προβλημα του δεν είναι το ΚΚΕ.σ. αλλά το προβλημα που αντιμετωπιζουμε ολοι μας: την κρατική βία, που καθε μερα μας κλεινει ολο και περισσοτερο στο σπιτι μας και στην ασφάλεια του κοινοβουλίου. Είμαστε σε μια εποχη που ο διαλογος με τη δεξιά τρομοκρατία έχει πεθανει και πρεπει να αρχισει η συγκρουση. Μια συγκρουση μελετημενη και στη τελευταία της λεπτομερεια, ανοιχτη και ξεκεθυρη και όχι πια σε επιπεδο "αρχηγών κομάτων" αλλά λαϊκής συμμετοχής.

τριγυριζοντας

Στις 26 του Απριλη, το βραδι μερικοί οπαδοί της ΚΝΕ ήταν μαζεμένοι στην Ομονοία, προπαγανδίζοντας το 10ο συνέδριο του ΚΚΕ με πανο.

Σε λίγο μαζευτηκαν 60 κρανιοφοροι των ΜΑΤ που τους ζητησαν να διαλυθούν. Όταν όμως μετά τη δεύτερη προειδοποίηση αρχισαν να διαλύονται, οι κρανιοφοροι τρεχοντας πίσω τους και στο ύψος της 3ης Σεπτεμβριου αρχισαν να φωνάζουν οτι προκειται περί αναρχικών. Η αστυνομία κατέσχε το πανω και συνέλαβε 10 άτομα για "αντίσταση κατά της αρχής". Ο κοσμος που ήταν συγκεντρωμένος στο σημείο των συλλήψεων φώναζε: "Κατω η Νέα Τρομοκρατία".

Ένα από τα πολλά επεισόδια που γίνονται τελευταία στην Ελλάδα, που περνάνε στους "φιλους" τίτλους των εφημεριδων και που κάνουν ξεκαθαρά την προθεση της κυβέρνησης και του κράτους να χτυπήσει παντού, φωνώντας ακόμα και στο ΚΚΕ την ταμπέλα του "αναρχικού".

Το ίδιο το ΚΚΕ, που σηκώνει κολλες ποτες τους ωμους λεγοντας οτι δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να μην "εξαγριωθούν" τα πνευματα χωρίς να υπάρχουν οι αντικειμενικές συνθηκες για να γίνει κατι τετοιο, δέχτηκε ανοιχτη επίθεση.

Το ίδιο το ΚΚΕ δεν το περιμενει ίσως, μπορεί και να δικαιάρτυσηθηκε που οι ΜΑΤ τρομοκρατες επιτεθηκαν εναντια στα μελη ενός φιλησυχου, νομιμου, και κοινοβουλευτικού κομματος, μηπως όμως ξεχνάει το ΚΚΕ οτι δεν χρειάζεται να δοθούν αφορμες για να κυνηγηθεί ο λαος; Οι αφορμες δημιουργούνται από το ίδιο το κατος για να διώξει οτι το ενοχλει, οτι διαβρωνει εστω και στο ελαχιστο το μηχανισμο του. Αυτες οι αφορμες, που δινονται σε μας από το ίδιο το κράτος μας είναι πολυτιμες. Χρειάζονται σωστη ανάλυση και καταξίωση. Δεν αρκει η στερεοτυπη απαντηση της ΚΝΕ: "καναμε σφαλματα" η "κανουμε σφαλματα", αλλά τι γίνεται για να αντιμετωπιστούν αυτά τα σφαλματα. Πρεπει να

Ιζοντας · τριγυρίζοντας · τριγυρ

Αγωνιστικά γιορτασθηκε κι εφετος η πρωτομαχια στο...Περιο του Αρεως, ισως για να μη παρασληθη η συγκοινωνια. Πυρηνοι λαοι, κατω της ΓΣΕΕ των Παπαγεωργιου και Καρακίτσου, μιλα, μιλα, μιλα, περυσι βεβαια τα καναμε πλακακια μαζι τους- "ολοι ενωμενοι"-αλλα τους ξεσκπαζουμε κιολας αμα λαχει. Κατω τα αλλα, τα πανω, οι σημαίες, οι εκδοσεις-τα οργανα των απανταχου κεντρικων επιτροπων, οι αφισσες, τα τρικακια, ε οχι και να ξεχνουμε την επαναστατικοτητα μας.

Ανασχηματισμος της κυβερνησης και ο Μηιστοακης υπουργος. Πρωην κεντρικος, πρωην αποστατης, πρωην ΦΔΚικος, πρωην νεοφιλελευθερος. Μαζι του και ο Α.Κανελλοπουλος "παραδοσιακος" κεντρικος (ΕΚ, ΕΚΛΔ, ΕΔΗΚ)--γλυκο πουναι το υπονογι-λικι...Κι ας πανε να κουμενται αυτοι που τους ψηφισαν. Το φαينهμένο δεν είναι καινούργιο ουτε και οι πακατζηδες. Ας θυμηθουμε τον Τσιριμωκο η τον Τσουκαλα που ξεκίνησε ΕΑΜικης, έγινε δημαρχος Αθηνας με την υποστηριξη του Κεντρου και ΕΔΛ για να καταληξει υπουργος της χουντας. Ποιος ξερει; Ισως καποτε δουμε τον Φλωρεντι Βουλευτη ελικοπτερας της ΕΔ, τον Ανδρεα στην Συμμαχια, τον Φαρανγλη ΠΑΔΕΚικη και τον Στεφανουκο Μοοικε. Να κουμενται να καταλαβουν οι κοινωβουλευτικοι "επαναστατες" καποτε οτι αν η ψηφος μπορούσε να αλλαξει το συστημα θάτανε κιαυτη παρανομη...

Αλλο ενα θυμα της καταπίεσης στο στρατο βγηκε στη δημοσιότητα. (Ελευθεροτυπια 20/4/78) Ο 21χρονος στρατιωτης Χαρ.Βιτζιλαιος αυτοπυροβοληθηκε στη σκοπια του στις 18 Φλεβαρη και πεθανε στο 424 στρατιωτικο νοσοκομειο στις 18 Απριλη. Ο λογος που αυτοπυροβοληθηκε ηταν, οπως εγραφε ο ιδιος στους γονεις του "...Εδω μεσα που βρισκομουναι σ αισθανομουναι σα φυλακισμενος. Καταλαβα οτι δεν μπορούσα να φκυβω το κεφαλι και να μη μιλω εναντια στη καταπίεση. Καλα το χενε οτι ο στρατος αλλους τους φτιαχνει και αλλους τους χαλαει. Εμενα ο στρατος μου κατεστρεψε τη ζωη και τα ονειρα που ειχα κανει. Γιαυτο προτιμηση να σκοτωθω για να μη σκοτωσω αλλον. Δε θελω να φαντασθητε οτι το εκανα απο δειλια. Αλλα επειδη δεν μπορούσα να λυγισω, γιαυτο προτιμηση το θανατο..."

Το γεγονος οτι ο στρατιωτης ηταν "απολιτικός" και θρησκος εντεινει την κατασταση, γιατι απλα αποδειχνει οτι δεν υπάρχει αλλη λογικη στην καταπίεση περα απ αυτη της εξουσιας για

χαρη της εξουσιας και μονο. Και η λογικη του στρατου (αν υπάρχει λογικη στο στρατο) δεν είναι τιποτα αλλο παρα η πειθαρχημενη υπηρεσια στα συμφεροντα των κυβερνουντων για χαρη και μονο αυτης της υπηρεσιας. Ο βαθμος συνειδητοποίησης του λογου υπαρξης του στρατιωτικου τερατουργηματος ωθει τους κατα καιρους και κατα αναγκην υπηρετες του σε πραξεις αρνησης που φτανουν και μεχρι την αυτοκτονια. Μ'ολο το σεβασμο στην αποψη του φανταρου, νομιζουμε οτι πρεπει να βρισκουμε αλλες μεθόδους αντιστασης απ'αυτους της αυτοκαταστροφης.

Ο Λουκα Παβολινι, διευθυντης προπαγανδας του ΙΚΚ, σε συνεντευξη του στην εφημεριδα GUARDIAN (19/4/78) τονιζει μεταξυ αλλων οτι είναι πολυ σπουδαιο οτι "η αντιπολιτευση των νεων της ριζοσπαστικης αριστερας -την οποια μπορούμε να παραδεχουμε σαν μια νομιμη αποψη- δεν πρεπει να παρει μορφη που να επικυρωνει την παρούσα βια. Δεν θελουμε αυτες οι μικρες αλλα σταθερα βιαιες μειωσεις να αποχτησουν υποστηριξη απο τους δυσανεστημενους νεους". Δεν θα περιμενε κανεις βεβαια περισσοτερα απο το ΙΚΚ, κομμα που μοιραζεται την αστικη εξουσια. Η εργατικη ταξη και τα παιδια της θα πρεπει να συνεχισουν να ναι ανεργοι (πανω απο ενα εκατομμυριο ανεργοι νεοι, δεκαδες χιλιαδες τελειοφοιτοι χωρις δουλεια) και να ανεχονται τις θυσιες που επιβαλλει η Χριστιανοδημοκρατικη/Κομμουνιστικη συμμαχια (δες ιδια συνεντευξη) "για το καλο της προοδου και της εργατικης ταξης"! Οι "δυσανεστημενοι νεοι" συμφωνα με το ΙΚΚ θα πρεπει να κατεβαλουν σαν ησυχια βοδια στις διαδηλωσεις για να του δειχνουν τη δυσανεσκεια τους, κι οχι να καταφευγουν σε εκδηλωσεις βιας σαν κι αυτη της απαγωγης του καλου φιλου του ΙΚΚ Μορο! Το ΙΚΚ, οπως και τα υπολοιπα, δεν εμαθε στοιχειωδη πραγματα απο την ιστορια οπως το οτι οι εξουσιαζομενοι δεν είναι βοδια αλλα Ανθρωποι με περιορισμενη αντοχη και υπομονη πουχει ορια.

Με Σοβαρο Υφος !

● Η ΚΕ του ΚΑΕ Εστω σε χτες-σινη της πρεσ-κονφερανς στο ξενοδοχειο "Ελαμπινο" ανακοινωσε τη ριζικη αναδιοργανωση της νεολαιας "Ρηγας Φερετος". Συμφωνα με το πλानο της ΚΕ διαγραφονται εντελως τα μελη του ΡΦ και νεολαιοι διοριζονται ...ο σ. Μπαμπης Δρακοπουλος που δηλωσε: "αιθανομαι 20 χρονω παιδι". Πισης η "Λυγη" προκειναι να αλλαξει τελως μορφη, κι απο δω κι εφερος θα είναι γεματη κομικς και ανιστομοσιευσεις απο τη Βασκα και το Μικρο Ηρωα. Εξ καλου, για να ενταθ η συνεργασία με την ΕΔΑ η ΚΕ δηλωσε οτι συντομα θα γραφτη στο νεο ΡΦ και ο κ. Ραϊου ο οποιος τις προαλλες ζητησε ...γκαζακια για να παιζει. Ο Μικυ Θεοδορακης σε σημερινες βαρυγουντες δηλωσεις ανακοινωσε οτι πρεπει ολοι να συνδραμουν το νεο Ρηγας Καραιο και υποσχθηκε να γραφει με τη Χουδδια Τρικαλων το νεο υμνο της νεας νεολαιας με τιτλο "Ελλημερα παιδικια".

● Ο ραδιοσταθμος των Τιρανων μετεδωσε χτες σε ειδικη εκπομπη οτι ο προεδρος της λαϊκης Δημοκρατιας σ. Εμπερ Χοτζα επεσκεφθη το Αργυροκαστρο. Εκατομμυρια λαου τον υπεδεχθησαν με επεφημιες. Ψηρξε μια γενικη ευφορια διοτι οπως ελεχθη ο κοσμος δεν ηργασθη αυτην την ημερα και επίσης γελασανε πολυ. Η ημερα εκλεισε με εμβατηρια και δημοτικα τραγουδια. Φημες λενε οτι ο σ. Εμπερ Χοτζα γρηγορα θα στεφθη αυτοκρατωρ.

● Ο ανταποκριτης του Ρηγματος απο την Αθνα μας γραφει τα εξης: Ο προεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Α. Παπανδρεου εφορεσε το ζιβαγκο του χτες στη Βουλη προκειμενου να παρσθη στη συζητηση για την ψηψηση του σοσιαλιστικου νομοσχεδιου περι νομιμοποιησης του πρασινου σκατοχαρτου. Αργοτερα ο κ. Προεδρος εμφανιστηκε με φρακο στη δεξιαση της Αντιγκουανης πρεσβειας που ελαβε χωρα εις το γνωστο κοσμικο καμπαρε COPACABANA. Κατα την εξοδο του απο το κεντρο εσχολιασε ευμενως τα στηθη των χορευτριων ("Μανουλα μου κατι βυζαρες").

● Ζητειται κολληγια αυτονολητη μετ επιπινωτορ, διαστουσα χειροκνητην κισερ ποδης, και διμεγαλον ηλεκτροκολλητικον μπουκι, με αναπνευστικον εξωτερικην υποδοχη, μηχανικη και υδραυλικον λεβιε αλλαγης συναισθησης, αεριοριστου ενεργητικης ευθυνης, λαμινωτορ συστασης υποκειμενικης περιστροφικης και οπως είναι εις θεσιν να οπως ανακαταστησει την υπαρχουσα ψευδοπραγματικότητα με μιαν φθινουσα λογικην των αντικειμενων, προσορμενη προς μιαν παραλυμενη καληψουσα φαντασια, του παρακοσμου. Οι ενδιαφερομενοι ας αποστανουν προς την εκσπυκτη εκδοτικη επιτροπην του Ρηγματος.